

การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงิน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สารนิพนธ์
ของ
นายณัฐนันท์ ลีศัตรูพ่าย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา

ตุลาคม 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

379.63
ณ 329ก
3.3

การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงิน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทคัดย่อ

ของ

นายณัฐนันท์ ลีศัตรูพ่าย

21 ต.ค. 2545

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา

ตุลาคม 2545

4 152123

ณัฐนันท์ ลีศัตรูพ่าย. (2545). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงิน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สารนิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อาจารย์ที่ปรึกษา :
รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 774 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยข้อคำถาม รวม 46 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่า F-test

ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพพบว่านักศึกษาชายมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีการศึกษาสูงกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีการศึกษาสูงกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่ม คณะ ชั้นปี อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดา รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา พบว่านักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีการศึกษาสูงที่สุดของแต่ละกลุ่ม คือ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 นักศึกษาที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ นักศึกษาที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 50,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 50,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป และนักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาทต่อเดือน ในขณะที่นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีการศึกษาต่ำที่สุดของแต่ละกลุ่ม คือ นักศึกษาคณะบัญชี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 นักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกร นักศึกษาที่มารดามีอาชีพเกษตรกร นักศึกษาที่บิดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ต่อเดือน นักศึกษาที่มารดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ต่อเดือน และนักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน

ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพพบว่าส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาทางการเงิน ส่วนนักศึกษามีปัญหาทางการเงินมากที่สุดในส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อค่าอาหารประจำวัน รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในส่วนของการใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และจากการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาทางการเงิน จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายในแต่ละกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน ระดับชั้นปีแตกต่างกัน ภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกัน และรายได้ต่อเดือนของนักศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่บิดามีอาชีพปัจจุบันแตกต่างกัน มารดามีอาชีพปัจจุบันแตกต่างกัน รายได้ต่อเดือนของบิดาแตกต่างกัน รายได้ต่อเดือนของมารดาแตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนนักศึกษาที่มาจากคณะที่ต่างกันมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

**AN ANALYSIS OF STUDENTS EXPENSES AND FINANCIAL PROBLEMS
AT BANGKOK UNIVERSITY**

**AN ABSTRACT
BY
MR. NATTANON LEESATTRUPHAI**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Economic degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University
October 2002**

h. 152123

Nattanon Leesattruphai. (2002). *An Analysis Of Students Expenses And Financial Problems At Bangkok University*. Master Project, M.Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate school, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Pisamai jarujittipant.

The purposes of this study were to analysis the student expenses and the student financial problems at Bangkok University. The samples were students, studying in the 1st - 4th academic year, the 2nd semester, 2001 at Bangkok University in the faculty of Business Administration, Accounting, Economics, Law and Communication Arts, the 774 samples were included. The tool used to gather the data was the questionnaire. In data analysis, the statistics of mean, median, t-test and F-test were used.

The results of the analysis about the expense per year were that the expense per male student was more than the expense per female student. The expense per student who lived in Bangkok was more than the expense per student who came from the rest of Bangkok. Considering the sample categorized by groups of faculty, the year of studying, father occupation, mother occupation, father salary, mother salary and student income per month the highest expense for each group was the student who studied in the faculty of Communication Arts, the 2nd academic year, the student whose father and mother were state enterprise officers, father salary was over Baht 50,001, mother salary was over Baht 50,001 and the student who received Baht 15,001-20,000 per month from their parents. The lowest expense for each group was the student studying in the faculty of accounting, the 1st academic year, the student whose father and mother were farmers , father salary were lower than Baht 20,000, mother salary were lower than Baht 20,000 and the student who received lower than Baht 5,000 per month from their parents.

In the aspect of the financial problems analysis, The result was that most of students had no any problem. Student categoring by gender, faculty, the year of studying, the native address, the father occupation, the mother occupation, father salary, mother salary and student income per month, the results were that two problems concerned the expenses for food and miscellaneous expenses were the first and the second seriously financial problems. There were not the difference among the student who had the difference of gender, faculty, the number of year of studying, the nated address, and income per month. There were the significant difference at 0.01 level among the students who had the difference of the father occupation, the mother occupation, father salary, mother and income per month .

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และกรรมการสอบได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

คณะกรรมการสอบ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

ประธาน

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

กรรมการ

.....
(อาจารย์สุเมธ ลิ้มศิริเจริญศรี)

กรรมการ

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

วันที่ 4 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะความเมตตากรุณาจากท่าน รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ ประธานควบคุมสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล และอาจารย์ สุเมธ ลีมิตรเจริญศรี ที่กรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สุนิตดา เทศนิยม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐกา ตันสกุล และอาจารย์วิพรรณ สาสีผล ที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลือจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงได้จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณของ บิดา มารดา ครู-อาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้การสนับสนุน เป็นกำลังใจและถ่ายทอดความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

ณัฐนนท์ ลีศัตรูพ่าย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนเพื่อการศึกษา.....	6
	ความหมายและประเภทของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา.....	9
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา.....	10
	งานวิจัยในประเทศไทย.....	10
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	17
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	20
	กรอบความคิดในการวิจัย.....	21
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	22
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
	การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	25
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
	การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	70
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	70
	เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าข้อมูล.....	70
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
	สรุปผลการวิจัย.....	71
	อภิปรายผล.....	75
	ข้อเสนอแนะ.....	86
	ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	86
	บรรณานุกรม.....	88
	ภาคผนวก.....	94
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม..	95
	ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	97
	ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม.....	104
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	113

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ ระดับชั้นปี	23
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ คณะ ระดับชั้นปี รายได้ต่อเดือนของบิดา มารดา อาชีพปัจจุบันของบิดา มารดา รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ภูมิสำเนาเดิม.....	32
3 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ย 1 ปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามเพศ.....	34
4 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ย 1 ปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามคณะ.....	36
5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ย 1 ปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามระดับชั้นปี.....	38
6 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ย 1 ปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามภูมิสำเนา.....	39
7 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ย 1 ปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามอาชีพของบิดา.....	41
8 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ย 1 ปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามอาชีพของมารดา.....	43
9 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ย 1 ปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของบิดา.....	45
10 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ย 1 ปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของมารดา	47
11 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ย 1 ปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง	49
12 ปัญหาทางการเงินแยกตามประเภทของค่าใช้จ่าย 11 ประเภท.....	50
13 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามเพศ.....	55
14 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงิน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตาม คณะ.....	56
15 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมของนักศึกษา.....มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามคณะเป็นรายคู่.....	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัย..... กรุงเทพ จำแนกตามระดับชั้นปี.....	58
17 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงิน ของนักศึกษามหาวิทยาลัย..... กรุงเทพจำแนกตามภูมิสำเนา.....	59
18 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัย..... กรุงเทพ จำแนกตามอาชีพบิดา.....	60
19 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมของนักศึกษา..... มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามอาชีพของบิดาเป็นรายคู่...	61
20 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัย..... กรุงเทพจำแนกตาม อาชีพของมารดา.....	62
21 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมของนักศึกษา..... มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามอาชีพของมารดาเป็นรายคู่...	63
22 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัย..... กรุงเทพ จำแนกตามรายได้ของบิดา.....	64
23 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมของนักศึกษา..... มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ของบิดาเป็นรายคู่..	65
24 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัย..... กรุงเทพจำแนกตาม รายได้ของมารดา.....	66
25 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมของนักศึกษา..... มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ของมารดาเป็นรายคู่..	67
26 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตาม เงินเดือนที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครอง.....	68

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าขึ้น นอกเหนือจากการพัฒนาทางด้านการบริหาร การปกครอง เศรษฐกิจและสังคมแล้ว การศึกษาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่รัฐจำเป็นต้องให้ความสำคัญ เพราะการพัฒนาทางด้านการศึกษาเป็นการผลิตกำลังคนทุกระดับชั้นให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของประเทศ ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ได้ยอมรับแนวคิดดังกล่าว ดังจะเห็นได้จากสาระสำคัญที่ระบุในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 8 และร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 ดังนี้

“...“คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา การพัฒนาที่ท้าทายต่อการอยู่รอดทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงของสังคมไทยในอนาคต คือ “การพัฒนาคน” ซึ่งหมายถึง การพัฒนาคุณภาพ และสมรรถนะของคนไทยให้สามารถมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน สังคม และของชาติในที่สุด การศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าโดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ผลิตกำลังคนที่มีความรู้และวิชาชีพขั้นสูงซึ่งจะเป็นบุคลากรสำคัญในการช่วยพัฒนาประเทศการศึกษาระดับอุดมศึกษายังเป็นเครื่องชี้วัดความเจริญของประเทศ เพราะประเทศที่เจริญแล้วจะมีสัดส่วนของประชากรวัย 18-22 ปีเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาประมาณร้อยละ 35-40 กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 10-20 แตกต่างกันไป ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วย...” (แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 2540-2544 : 2)

“...การขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษาที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติให้มีระดับการศึกษาสูงขึ้นจึงนับเป็นเป้าหมายอย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นรัฐควรกระจายโอกาส และการปรับปรุงการบริหารจัดการภาครัฐให้เอื้อต่อคนจนให้ได้รับโอกาส สิทธิและความเสมอภาคในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการดูแลช่วยเหลือและการพัฒนากลุ่มคนยากจนและผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เป็นคนเก่ง คนดี มีสุขภาพแข็งแรง รู้เท่าทันโลก โดยการปฏิรูประบบสุขภาพ ปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะฝีมือและเตรียมความพร้อมให้คนไทยพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เพื่อเป็นแรงผลักดันวงล้อเศรษฐกิจให้ก้าวหน้าต่อไป...” (ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9)

อย่างไรก็ตามแม้ว่ารัฐจะตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และได้เร่งรัดพัฒนาการจัดการศึกษาในระดับนี้เป็นอย่างมาก แต่ก็ยังไม่สามารถจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้เพียงพอกับความต้องการของสังคมซึ่งเพิ่มมากขึ้นทุกปีซึ่งส่วนหนึ่งน่าจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากปัจจัยทางสังคม คือการเพิ่มของประชากรและค่านิยมในสังคมที่นาระดับการ

ศึกษามาเป็นปัจจัยสำคัญในการเลื่อนชั้นทางสังคม ในขณะที่รัฐต้องประสบปัญหาในการจัดการศึกษา อาทิ ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณวุฒิ และปัญหาการขาดแคลนเงินทุน ซึ่งปัญหาการขาดแคลนเงินทุนนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญเพราะการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการลงทุนสูง แต่รัฐมีงบประมาณจำนวนจำกัดทำให้ไม่สามารถผลิตกำลังคนให้มีปริมาณและคุณภาพตรงตามความต้องการของสังคมได้ดังจะเห็นได้จากจำนวนผู้สมัครสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สอบเข้าไม่ได้มีเป็นจำนวนเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่สูงขึ้นทุกปี รัฐจึงให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยมีรัฐทำหน้าที่ควบคุมการจัดการศึกษาของเอกชนให้ได้มาตรฐานเท่าเทียมกับการจัดการศึกษาของรัฐ

ในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นถึงแม้รัฐจะให้การส่งเสริมก็ตามแต่เมื่อพิจารณาถึงการใช้จ่ายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้วจะพบว่า ได้มาจากการจัดหารายได้ด้วยตนเองโดยมิได้รับเงินสนับสนุนช่วยเหลือจากรัฐแต่อย่างใด ทำให้แหล่งเงินทุนในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแตกต่างกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ กล่าวคือ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐนั้นรัฐบาลเป็นผู้ให้เงินทุนทั้งหมด ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดหาเงินทุนทั้งหมดเอง (มานิต บุญประเสริฐ . 2522-2523 : 1) ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้เป้าหมายในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีความแตกต่างกัน ในขณะที่การจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ให้บริการการศึกษา โดยมีเป้าหมายด้านรายได้จากการประกอบการเป็นเป้าหมายหลักเช่นเดียวกับธุรกิจประเภทอื่น ซึ่งมีกำไรเป็นสิ่งจูงใจ (Profit motives) แต่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้ให้บริการการศึกษาโดยไม่มีเป้าหมายหลักในเชิงธุรกิจหรือถ้ามีก็เป็นเพียงเป้าหมายรอง

เพื่อให้เป็นที่ยอมรับทางวิชาการในสังคมเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงมุ่งบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพโดยเน้นให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านกายภาพ ได้แก่ ความเพียงพอ ความเหมาะสมและความทันสมัยของ อาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ สนามกีฬา หอพัก อาณาบริเวณของสถาบันและด้านวิชาการ ได้แก่ การมีอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ มีอุปกรณ์การสอน และห้องสมุดที่มีคุณภาพ และมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย การบริหารงานดังกล่าวทำให้ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการที่สูงกว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประกอบกับสถาบันการศึกษาเอกชนไม่ได้รับเงินสนับสนุนในการบริหารงานจากหน่วยงานของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงต้องเก็บค่าเล่าเรียนในอัตราที่สูงกว่าค่าเล่าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาหรือผู้ปกครองต้องเสียค่าเล่าเรียนในอัตราที่สูงเพื่อให้บุตรหลานของตนได้ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวอีกมาก เช่น ค่าอาหารประจำวัน ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่าบันเทิง และค่าพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น เมื่อพิจารณาในแง่ของการลงทุนจึงเห็นได้ว่าการ

ลงทุนทางการศึกษาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในส่วนของการใช้จ่ายส่วนตัวมีสัดส่วนสูง ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาความสูญเปล่าทางการศึกษาในรูปของ การลาออกกลางคันของนักศึกษาเนื่องจากไม่สามารถหาเงินมาจ่ายค่าเรียนได้ทันเวลาและการสำเร็จการศึกษาช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากการไม่สามารถหาเงินมาจ่ายค่าเรียนได้ทันเวลาทำให้ต้องพักการเรียนไว้ก่อน หรือเรียนไม่ทันเพื่อนเนื่องมาจากต้องทำงานในระหว่างที่กำลังศึกษาทำให้ผลการเรียนตกต่ำจนถึงขั้นสอบตกในวิชาเรียนนั้น ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียนเพิ่มขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะได้มีการวิเคราะห์ถึงค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา ซึ่งการศึกษาครั้งนี้จะมุ่งศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัยกรุงเทพในฐานะของมหาวิทยาลัยเอกชนขนาดใหญ่ในส่วนกลางที่ตั้งมานาน และได้รับความนิยมในอันดับต้น ๆ อย่างต่อเนื่องจากประชาชนในการที่จะเลือกเข้าศึกษา ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้คาดว่าจะประโยชน์อย่างมากต่อการแนะแนวผู้ที่ประสงค์จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะในส่วนของการประมาณการใช้จ่ายส่วนตัวของผู้ประสงค์จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยในการพิจารณาการปรับค่าเล่าเรียนและค่าบำรุงต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยเอกชนให้เหมาะสม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตาม เพศ คณะ ระดับชั้น ภูมิสำเนา อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดาและรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพจำแนกตาม เพศ คณะ ระดับชั้น ภูมิสำเนา อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดาและรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีประโยชน์ดังนี้

1. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางแก่ผู้ประสงค์จะเรียนหรือผู้ปกครองในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษา ในสถาบันศึกษาเอกชนด้วยการประเมินความสามารถในการเตรียมค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

2. ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นข้อมูลในการหาแนวทางลดปัญหาความสูญเปล่าทางการศึกษาของบุคคลและสังคมอันเกิดจากสาเหตุการออกกลางคัน และการจบการศึกษาช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนดของนักศึกษา ซึ่งเป็นผลกระทบจากการมีปัญหาทางการเงิน

3. เป็นประโยชน์ต่อสถาบันศึกษาเอกชนในการกำหนดนโยบายและแนวทางการช่วยเหลือนักศึกษาที่ประสบปัญหาทางการเงิน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในปี การศึกษา 2544 ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์

2. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้จะพิจารณาเฉพาะค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน

3. ปัญหาทางการเงินของนักศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้จะพิจารณาในแง่ความไม่เพียงพอ และความต้องการใช้จ่ายพื้นฐานในการดำรงชีวิต

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในการวิจัยนี้ หมายถึง ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2544 รวม 11 ประเภทดังนี้

1.1 ค่าที่พักอาศัย หมายถึง ค่าเช่าบ้านหรือค่าเช่าหอพัก

1.2 ค่าอาหาร หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเพื่อเป็นค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มในแต่ละวัน

1.3 ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา หมายถึง ค่าโดยสารรถยนต์ต่าง ๆ ในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับมหาวิทยาลัย

1.4 ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการชมภาพยนตร์ ฟังดนตรี ทัศนศึกษา เล่นกีฬาหรือสันทนาการอื่นๆ

1.5 ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

1.6 ค่ารักษาพยาบาล หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวกับการรักษาและบำบัดโรคภัยไข้เจ็บในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

1.7 ค่าพาหนะไป กลับภูมิลำเนาเดิม หมายถึง ค่าโดยสารรถยนต์ต่าง ๆ ในการเดินทางไป กลับ ระหว่างที่พักในกรุงเทพกับภูมิลำเนาเดิม

- 1.8 ค่าบริการส่วนตัว หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการเสริมสร้างบุคลิกภาพ เช่น ค่าตัดผม ค่าเครื่องสำอาง สบู่ ยาสีฟัน และค่าซักกรีด
- 1.9 ค่าอุปกรณ์การศึกษา หมายถึง ค่าสมุด ค่าพิมพ์รายงานเกี่ยวกับการศึกษา และค่าเครื่องใช้ต่างๆ ค่าตำราเรียนและเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียน
- 1.10 ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา หมายถึง ค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าอื่นๆ ที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการศึกษา
- 1.11 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด หมายถึง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการต้อนรับเพื่อนฝูง ค่าการกุศล ค่าของขวัญ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่ไม่จัดอยู่ในค่าใช้จ่าย 1-10 ประเภท
2. นักศึกษา ในการวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 – ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2544 ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
3. ภูมิลำเนาเดิม หมายถึง สถานที่เกิดหรือสถานที่อยู่อาศัยของนักศึกษาก่อนที่จะมาศึกษา ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งการศึกษาคั้งนี้แบ่งเป็นกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด
4. ปัญหาทางการเงิน หมายถึง ปัญหาที่เกี่ยวกับความไม่เพียงพอและปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพทั้ง 11 ประเภท
5. อาชีพปัจจุบันของบิดา หมายถึง ลักษณะงานที่ประกอบเป็นอาชีพของบิดาที่เป็นผู้อุปการะนักศึกษา ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ จำแนกเป็น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรและอื่น ๆ เช่น รับจ้างทั่วไป ช่างมรด เป็นต้น
6. อาชีพปัจจุบันของมารดา หมายถึง ลักษณะงานที่ประกอบเป็นอาชีพของมารดาที่เป็นผู้อุปการะนักศึกษา ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ จำแนกเป็น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรและอื่นๆ เช่น รับจ้างทั่วไป ช่างมรด เป็นต้น
7. รายได้ต่อเดือนของบิดา หมายถึง รายได้ของบิดาที่ได้รับจากการประกอบอาชีพปัจจุบัน
8. รายได้ต่อเดือนของมารดา หมายถึง รายได้ของมารดาที่ได้รับจากการประกอบอาชีพปัจจุบัน
9. รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา หมายถึง รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากบิดามารดา หรือ ผู้ปกครองหรือเป็นรายได้ที่หามาจากการประกอบอาชีพหรือหางานพิเศษทำ ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ทำการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจน เอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง และสรุปเป็นกรอบความคิดในการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา
 - 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนเพื่อการศึกษา
 - 1.2 ความหมายและประเภทของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
 - 2.1 งานวิจัยในประเทศไทย
 - 2.2 งานวิจัยต่างประเทศ
3. สมมติฐานของการวิจัย
4. กรอบแนวความคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนเพื่อการศึกษา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่มีกระบวนการและวิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพที่ดีขึ้น นโยบายการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต้องอยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการพัฒนาเศรษฐกิจ ทั้งนี้เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์เป็นพื้นฐานที่สำคัญของประเทศและเป็นตัวแปรที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ การศึกษาจึงเปรียบเสมือนหัวใจของการพัฒนาประเทศ นักวิชาการศาสตร์ต่าง ๆ ได้เล็งเห็น คุณค่าและความสำคัญของการศึกษาดังกล่าวและมีแง่มุมที่แตกต่างกัน ในทัศนะของนักเศรษฐศาสตร์ เห็นว่าการศึกษาเป็นการสะสมทุนมนุษย์และมีผลในการลงทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ นักรัฐศาสตร์เห็นว่าการศึกษาเป็นการเตรียมคนเพื่อการเป็นพลเมืองที่ดีในระบอบประชาธิปไตยและนักสังคมวิทยาเห็นว่าการศึกษาเป็นการช่วยมนุษย์ให้มีชีวิตที่สมบูรณ์ผูกพันอยู่กับประเพณีเดิมน้อยลง และพร้อมที่จะพัฒนาไปสู่สังคมที่ทันสมัยกว่า (Harbinson and Myers . 1964 : 2-3)

การให้คำอธิบายเกี่ยวกับการศึกษา นักวิชาการแต่ละสาขาต่างก็ให้ความหมายแตกต่างกัน ตามแนวทางของสาขาวิชาการของตน อภิชาติ พันธเสน กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ว่า การศึกษา คือ ความพยายามที่จะสร้างคุณภาพมนุษย์ จากระดับศักยภาพที่มีอยู่เดิมให้มีศักยภาพสูงขึ้น (อภิชัย พันธเสน . 2519 : 1) ซึ่งการเสริมสร้างคุณภาพให้สูงขึ้นนี้ย่อมหมายถึงการลงทุนหรือการนำเอาทรัพยากรมาใช้เป็นจำนวนมากมาย ดังนั้นจึงถือว่าการศึกษาคือการลงทุนอย่างหนึ่งซึ่งผลของการลงทุนจะเป็นความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของชาติ เพราะชาติจะพัฒนาสิ่งเหล่านี้ได้จะต้องพัฒนาคนเป็นอันดับแรก (บรรจง ชูสกุลชาติ . 2517 : 120) ตามหลักวิชาเศรษฐศาสตร์นั้นถือว่าการศึกษาคือกระบวนการผลิต (Production Process) ซึ่งจะช่วยให้เปลี่ยนแปลงคุณภาพของมนุษย์ให้ดีขึ้น มีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์เรียกว่า “ทุนมนุษย์” (Human Capital) นอกจากนี้ อัดัม สมิท ยังชี้ให้เห็นว่าการศึกษาคือสาเหตุที่ทำให้คนแต่ละคนมีความสามารถต่างกันอีกด้วย (Smith. 1974 : 120)

แนวความคิดทางทฤษฎีเรื่องทุนมนุษย์นี้ถือว่า “มนุษย์เป็นทุนทรัพย์” อย่างหนึ่ง แต่มีความแตกต่างจากทุนทรัพย์ประเภทอื่นๆทั้งนี้ด้วยเหตุว่า ทุนมนุษย์นั้นอยู่ใน “รูปนามธรรม” อันได้แก่ความรู้ความชำนาญ ทุนมนุษย์จึงไม่มีตัวตนและไม่อาจแยกทุนจากเจ้าของทุนได้ การศึกษาอบรมจึงเป็นเรื่องของการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสต็อกของมนุษย์ (เทียนฉาย กิระนันท์, 2519 : 4 -10) ดังนั้นการให้การศึกษาจึงเป็นการเพิ่มทุนของประเทศชาติให้สูงขึ้น ในสหรัฐอเมริกาการศึกษาเกี่ยวกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของนักเศรษฐศาสตร์เกือบทุกคนมีความเห็นว่าในระยะ 50-60 ปีที่ผ่านมา (ค.ศ. 1900-1956) การขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการศึกษา (Harbinson and Myers. 1964 : 5-6) และการศึกษาหลายครั้งพบว่าความแตกต่างของรายได้เนื่องมาจากการศึกษาพิเศษเพิ่มเติมถึงร้อยละ 65 อีกร้อยละ 35 เนื่องมาจากความสามารถของบุคคลเฉพาะท้องถิ่นและพื้นฐานทางครอบครัว

สำหรับความคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษาของไทย นักการศึกษาและนักเศรษฐศาสตร์ต่างก็มองเห็นว่าการศึกษาคือการลงทุนที่แพงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับทรัพยากรที่เรามีอยู่อย่างจำกัด ฉะนั้นผลการศึกษาจึงควรได้ผลคุ้มค่ากับที่ลงทุนไปแล้วดัง เช่น พัทรี คราประยูร (2517 : 1-3) กล่าวว่า

1. การลงทุนทางการศึกษาเป็นการลงทุนระยะยาวต้องอาศัยทรัพยากรทางเศรษฐกิจมากแต่ทรัพยากรนั้นมีอยู่อย่างจำกัด จะต้องรู้จักใช้อย่างฉลาดหรือให้ได้ผลตอบแทน สูงสุด
2. การปรับปรุงประสิทธิภาพการศึกษา ย่อมมีผลสะท้อนไปยังระบบเศรษฐกิจของประเทศ
3. หากมีความบกพร่องใด ๆ ย่อมเกิดขึ้นกับคุณภาพของการศึกษา ก็ย่อมจะเกิดผลเสียในระยะยาวแก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศ

กำแหง พลังกูร ให้ข้อคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับการศึกษา ซึ่งพอสรุปได้ว่า ทรัพยากรทั้งหลายที่ชาติมีอยู่นั้น มีอยู่ 3 ประการ คือ ทรัพยากรในด้านกำลังคน (Manpower

Resources) ทรัพยากรในด้านกำลังเงิน (Finance Resources) ทรัพยากรธรรมชาติ (Natural Resources) ข้อสำคัญที่สุดในการใช้ทรัพยากรกำลังคนก็คือเรื่องคุณภาพของพลเมืองซึ่งอาศัยเรื่องการศึกษาเป็นสำคัญ (ท่าแหง พลากร . 2515 : 16)

บุญชนะ อัดถากร เห็นว่าแรงงานมนุษย์ (Labor) เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในทุกระบบเศรษฐกิจแม้จะมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์แต่ถ้าหากขาดแคลนแรงงานที่มีคุณภาพแล้วย่อมไม่สามารถนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ได้ ทำอย่างไรจึงจะทำให้แรงงานที่มีอยู่นั้นมีคุณภาพสูง ข้อนี้เองเป็นที่มาถึงความสำคัญของการศึกษา แต่ว่าถ้าเราพิจารณาถึงการลงทุนทางด้านการศึกษาหรือระบบการศึกษาของไทย ในปัจจุบันให้ผลทางเศรษฐกิจให้เต็มที่ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความสูญเปล่าโดยไร้ประโยชน์ (บุญชนะ อัดถากร . 2514 : 3-5)

เถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ กล่าวว่าการพัฒนากำลังคนเพื่อให้มีคุณภาพดีขึ้นนั้นเป็นปัจจัยสำคัญในด้านเศรษฐกิจ การฝึกอบรมฝีมือการเพิ่มพูนความรู้ด้านการวิจัยและวิทยาการ ตลอดจนการปรับปรุงการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น (เถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ . 2514 : 11)

ธนิษฐ์ เจียรนวนนท์ ประธานกรรมการการบริหารเครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาว่า เป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาเยาวชนของชาติ ดังนั้นนโยบายการช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการศึกษาของประเทศ จึงเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่เครือเจริญโภคภัณฑ์ได้กระทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยการสนับสนุนด้านทุนการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยมุ่งหวังให้เยาวชนของประเทศไทยมีโอกาสได้รับการศึกษาและเติบโตขึ้นเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของประเทศ ซึ่งถือเป็นการลงทุนทางการศึกษาอีกทางหนึ่งของเครือเจริญโภคภัณฑ์ที่มีต่อสังคม (ธนิษฐ์ เจียรนวนนท์ . 2541 : 5)

รังสรรค์ ณะพรพันธุ์ ได้ให้ความเห็นว่า การศึกษาเป็นการลงทุนชนิดหนึ่งและการลงทุนนี้เป็นการสะสมทุนในตัวมนุษย์ ซึ่งมีผลอย่างสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ มีปัจจัยหลายประการที่มีผลกระทบต่อการศึกษา เช่น โครงสร้างของระบบการศึกษา หลักสูตร วิธีการผลิต ประยุกต์วิทยา คุณภาพของเด็กก่อนวัยเรียน สภาพแวดล้อม ทุน และความสามารถในการประกอบการ โดยเฉพาะในเรื่องทุนนั้นมีความสำคัญมากต่อผู้ที่รับบริการทางการศึกษา ประเด็นปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับทุนนี้ มีอยู่สองประการ คือ ทุนส่วนตัวของผู้รับบริการทางการศึกษา หากมีรายได้ต่ำกว่าระดับหนึ่งแล้วย่อมไม่สามารถซื้อบริการการศึกษาได้ ทุนอีกประการหนึ่ง คือ การลงทุนจากรัฐบาล โดยมีรัฐบาลมีบทบาทในการจัดการศึกษามากขึ้น ดังนั้นเงินลงทุนที่รัฐบาลจัดสรรเพื่อการศึกษา จึงควรเป็นการศึกษาที่ให้ประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมมากที่สุด (รังสรรค์ ณะพรพันธุ์ . 2518 : 37-47)

ความหมายและประเภทของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

คาเมท (Kamat. 1968 : 77) ให้ความหมายของค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาว่า หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่ลงทุนไปเพื่อการศึกษาประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษาใช้จ่าย (Institutional Cost) และค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักเรียนใช้จ่าย (Student Cost)

ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษาใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่สถานศึกษาจ่ายไปเพื่อการศึกษา แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ค่าใช้จ่ายด้านดำเนินการ (Operating Cost) และ ค่าใช้จ่ายด้านลงทุน (Capital Cost) ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักเรียนใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าอาหาร ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่ากิจกรรมต่าง ๆ และค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost)

บลาวห์ (Blaugh. 1970 : 23-54) ให้ความเห็นว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาหรือการลงทุนทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การลงทุนของสังคมเพื่อการศึกษาและการลงทุนของบุคคลเป็นส่วนตัวเพื่อให้ได้รับการศึกษา ส่วนโคห์น (Cohn. 1972 : 78-94) กล่าวถึงค่าใช้จ่ายทางการศึกษาว่า ประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Cost) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษา นักเรียนหรือครอบครัว เป็นผู้จ่ายทางการศึกษาและ ค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) ซึ่งได้แก่ รายได้ที่เสียไป (Earning Foregone) เนื่องจากใช้เวลาที่ควรทำงานมาศึกษาเล่าเรียนหรือเรียกว่า ค่าเสียโอกาส

เพอร์ลแมน (Perlman. 1973 : 13-15) แบ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ค่าใช้จ่ายทางตรง เป็นค่าใช้จ่ายที่ลงทุนไปจริงเพื่อการศึกษา ประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 ประเภท คือ
 - 1.1 ค่าใช้จ่ายทางตรงของสังคม เป็นค่าใช้จ่ายที่สังคมลงทุนให้กับการศึกษา ได้แก่ การจ้างครู ค่าวัสดุ อุปกรณ์ ค่าที่ดิน ค่าอาหาร ซึ่งทางสถาบันการศึกษาอาจได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณ เงินภาษีหรือเงินบริจาคอื่น ๆ
 - 1.2 ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนตัว เป็นค่าใช้จ่ายที่แต่ละบุคคลลงทุนเพื่อที่จะได้รับการศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียนการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดจน ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องแบบ ฯลฯ
2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม เป็นค่าใช้จ่ายที่สืบเนื่องมาจากการที่บุคคลใช้เวลาเรียนหนังสือแทนที่จะไปทำงาน ซึ่งทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้ เรียกว่า ค่าเสียโอกาส

ชีฮาน (Sheehan. 1973 :31) แบ่งการลงทุนทางการศึกษาออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การลงทุนของสังคม (Social Investment) เป็นการลงทุนที่รัฐจ่ายไปเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษา อันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
2. การลงทุนส่วนตัว (Private Investment) เป็นการลงทุนที่ประชาชนต้องเสียค่าใช้จ่ายไปเพื่อที่จะได้รับการศึกษา

สรุปได้ว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ซึ่งหมายถึง ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

งานวิจัยในประเทศไทย

ชนิกา ศิลปอนันต์ และจุฬา ฉัตรคุปต์ (2517:45) ได้สำรวจค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตใช้จ่ายส่วนตัวในเรื่องค่าอาหารมากที่สุด และเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจน้อยที่สุด นิสิตชายใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านิสิตหญิง ในเรื่อง ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าเครื่องแต่งกายเพื่อไปศึกษา ค่าพาหนะ ค่าอาหาร ค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ และกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษา นิสิตหญิงใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากกว่านิสิตชายในเรื่องค่าเสื้อผ้า และค่าที่พักอาศัย ส่วนการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวแต่ละประเภท จำแนกตามคณะ พบว่า นิสิตคณะแพทยศาสตร์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษา มากที่สุด นิสิตคณะนิติศาสตร์ใช้จ่ายส่วนตัวเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษาน้อยที่สุด นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ ใช้จ่ายส่วนตัวค่าที่พักมากที่สุด ส่วนนิสิตคณะแพทยศาสตร์ ใช้จ่ายส่วนตัวค่าที่พักน้อยที่สุด เกี่ยวกับค่าแต่งกายเพื่อการศึกษา นิสิตคณะทันตแพทย์ ใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุดและ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ ใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด เกี่ยวกับเสื้อผ้า นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ ใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด และนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด เกี่ยวกับค่าพาหนะ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากที่สุด และนิสิตคณะครุศาสตร์ ใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด

คณิต สุงสถิตานนท์ (2518:46) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตบัณฑิตใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่า นิสิตบัณฑิตหลักสูตรเภสัชศาสตร์มหาบัณฑิต ใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากที่สุด และนิสิตหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต ใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตบัณฑิต ปรากฏว่า นิสิตชายใช้จ่ายส่วนตัวในเรื่อง ค่าที่พัก ค่าพาหนะ ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษา และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ สูงกว่านิสิตหญิง ส่วนค่าอาหารและค่าเสื้อผ้า นิสิตหญิง ใช้จ่ายส่วนตัวสูงกว่า นิสิตบัณฑิตชาย และพบว่านิสิตบัณฑิตที่มี ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ใช้จ่ายส่วนตัวต่ำกว่านิสิตบัณฑิตที่มี ภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด

เนียบ ไทยยิ่ง (2520) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม โดยวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา 7 ประเภท ซึ่งได้แก่ ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอาหาร ค่าที่พักอาศัย ค่าเดินทางหรือยานพาหนะ

เพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้า ค่าอุปกรณ์การศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของนักศึกษา ทั้งภาคปกติ และนักศึกษาภาคค่ำ ผลปรากฏว่า นักศึกษาภาคปกติมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 8,408 บาทต่อหนึ่งปีการศึกษา แยกเป็นค่าใช้จ่าย 6 ประเภทเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 7,607 บาท ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 802 บาท ส่วนนักศึกษาภาคค่ำมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 11,390 บาท ต่อหนึ่งปีการศึกษา แยกเป็นค่าใช้จ่าย 6 ประเภทเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 9,419 บาท ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาประมาณ 1,971 บาท เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวปรากฏว่า นักศึกษาภาคปกติเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับอาหาร ค่าเดินทางค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่แตกต่างกับนักศึกษาภาคค่ำ ส่วนนักศึกษาที่อยู่ต่างสถาบันและที่อยู่ต่างระดับชั้น เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าเสื้อผ้า ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แตกต่างกัน และนักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับที่พัก ค่าอาหาร แตกต่างกับนักศึกษาหญิง

เข้า สิทธิชัย (2526) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยและอาชีวศึกษา วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากกลุ่มตัวอย่างในระหว่างปีการศึกษา 2525 โดยศึกษา รวม 9 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ วิทยาเขตเทคนิคตาก วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น และวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ จากจำนวนประชากรทุกวิทยาเขตรวม 1,398 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีหาความแตกต่างโดยใช้ t-test ผลการศึกษาพบว่า

นักศึกษาวิทยาเขตพระนครเหนือ เสียค่าใช้จ่ายสูงสุด คือ เฉลี่ยต่อคนปีละ 19,958.25 บาท รองมา คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ เฉลี่ยต่อคนปีละ 19,347.49 บาท วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ยต่อคนปีละ 18,376.73 บาท วิทยาเขตเทคนิคตาก เฉลี่ยต่อคนปีละ 18,217.00 บาท วิทยาเขตอุเทนถวาย เฉลี่ยต่อคนปีละ 17,478.62 บาท วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ เฉลี่ยต่อคนปีละ 17,056.25 บาท วิทยาเขตเทคนิคถนนนนทบุรี เฉลี่ยต่อคนปีละ 16,242.84 บาท วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น เฉลี่ยต่อคนปีละ 15,918.08 บาท และ วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ เฉลี่ยต่อคนปีละ 14,918.68 บาท นักศึกษาทั้ง 9 วิทยาเขต มีค่าใช้จ่ายของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมภาคนอกเวลาสูงกว่าภาคปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

วไลพร คุโณทัย (2527:222) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามตัวแปรสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด

นักศึกษาสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามตัวแปรระดับชั้นพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามตัวแปรเพศ พบว่านักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาหญิง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรภูมิลำเนา พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดเสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร และเมื่อพิจารณาตามตัวแปรสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาบัญชี วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาที่เรียนวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอัสสัมชัญเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาที่เรียนวิทยาลัยเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขาเศรษฐศาสตร์ วิทยาลัยหอการค้า เสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาที่เรียนที่วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และนักศึกษาที่เรียนสาขานิติศาสตร์ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาที่เรียนวิทยาลัยศรีปทุม และ นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครเมื่อพิจารณาตามสถาบัน สาขาวิชา เพศ ระดับชั้นภูมิลำเนา และสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน พบว่ามีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ยกเว้น นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชานิติศาสตร์ ที่มาจากสถาบันต่างกัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประเสริฐ อุดติ (2528:55) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลของนิสิตนักศึกษา วิชาเอก พลศึกษา ระดับปริญญาตรีในภาคใต้ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลของนิสิต ชาย และหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล ของนิสิต นักศึกษาต่างระดับชั้นกัน มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลของนิสิต นักศึกษาต่างสถาบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแหล่งสนับสนุนเงินทุนเพื่อการศึกษาของนิสิต นักศึกษาทุกสถาบันการศึกษา ส่วนใหญ่ คือ บิดามารดา

ปาริชาติ รัตนรักษ์ และสมหวัง ชัยตามล (2530) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรภาคปกติ ทุกระดับชั้นปีและคณะวิชา ในปีการศึกษา 2528 ของมหาวิทยาลัย 14 แห่ง จากกลุ่มตัวอย่าง 1,742 คน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่าย และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบโดย t-test และการทดสอบด้วยความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

- นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2528 จะใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษา รวมค่าใช้จ่ายทุกประเภท โดยเฉลี่ยคนละประมาณ 34,134.81 บาท ต่อปี
- นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง จะใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยนักศึกษาชายใช้เงินส่วนตัวคนละประมาณ 36,634.94 บาทต่อปี ส่วนนักศึกษาหญิงจะใช้จ่ายเงินโดยเฉลี่ยคนละ 31,634.63 บาทต่อปี

- นักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพและต่างจังหวัด จะเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาที่แตกต่างกันโดยนักศึกษาที่เรียนในเขตกรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 35,294.42 บาทต่อปี ส่วนนักศึกษาที่เรียนในต่างจังหวัดจะเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยคนละ 28,097.15 บาทต่อปี

- นักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันที่มีวิทยฐานะเป็นมหาวิทยาลัย และวิทยาลัย เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย จะเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยประมาณ 31,285.63 บาทต่อปี ส่วนนักศึกษาในวิทยาลัย จะเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยคนละประมาณ 35,376.89 บาทต่อปี

- นักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันต่าง ๆ เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

- นักศึกษาที่เรียนอยู่ในคณะต่าง ๆ จะเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

- นักศึกษาที่เรียนในระดับชั้นปีต่างกัน จะเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จำเรียง เองเจริญ (2531:45) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของ นิสิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นิสิตบัณฑิตวิทยาลัยซึ่งสำเร็จ การศึกษา เมื่อปีการศึกษา 2530 เสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาเฉลี่ยปีละ 54,317 บาท คิดเป็นค่า ใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรง เฉลี่ยปีละ 11,946 บาท ค่าใช้จ่ายส่วนตัว เฉลี่ยปีละ 42,946 บาท นิสิตบัณฑิตวิทยาลัย เพศชายเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงกว่านิสิตบัณฑิตวิทยาลัยเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นันทวัน เจริญจิตต์ (2532:61) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามัธยมศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามัธยมศึกษาจ่ายเงินในหมวดค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับการศึกษา ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตลอดหลักสูตร มีจำนวนตั้งแต่ 37,735- 80,870 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาซึ่งมิได้จ่ายให้แก่สถาบันพบว่า นักศึกษามัธยมศึกษาส่วนมากในเกือบทุกสาขา จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายประเภทต่าง ๆ ในหมวดนี้ต่ำกว่า 1,000 บาท ในทุกประเภท ยกเว้นนักศึกษามัธยมศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจและสาขาวิชาระบบ สารสนเทศคอมพิวเตอร์ ส่วนใหญ่มีค่าเอกสารและค่าตำราสูงกว่านักศึกษาทั้งหมด ส่วนการ ประมาณค่าใช้จ่ายในการทำวิทยานิพนธ์หรือในการเตรียมตัวสอบรวมยอดของนักศึกษาผู้กำลัง จะสำเร็จการศึกษา พบว่า ร้อยละ 45.1 ไม่มีค่าใช้จ่ายประเภทนี้ ร้อยละ 36.1 คาดว่าจะมีค่าใช้จ่ายประเภทนี้ ต่ำกว่า 10,000 บาท หมวดค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการดำรงชีพ พบว่านักศึกษามัธยมศึกษาในเกือบทุกสาขาวิชา ส่วนใหญ่มีค่าที่พักและค่าใช้จ่ายประเภท ค่าแต่งกาย ค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าเดินทางมาสถานศึกษา ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือนทุกประเภท และมีค่า

อาหารระหว่าง 2,000-4,000 บาทต่อเดือน ไม่พบความแตกต่างของค่าใช้จ่ายในหมวดต่าง ๆ ของนักศึกษาบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างชั้นปี สถานภาพการทำงานและเพศ และนักศึกษาบัณฑิตศึกษา ส่วนใหญ่มีปัญหาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาที่จ่ายให้แก่สถาบัน และปัญหาค่าใช้จ่ายส่วนตัว แหล่งที่นักศึกษาบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใช้แก้ปัญหาเมื่อประสบปัญหาทางการเงิน ได้แก่ บิดา มารดา และญาติพี่น้อง

✧ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ (2537) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2537 ในส่วนของงบดำเนินการ พบว่า

- ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาคณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษามีค่าสูงสุด คือ 61,481.45 บาท รองมาคือคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คือ 38,711.15 บาท และของสถาบันราชภัฏมีค่าต่ำสุด คือ 25,972.30 บาท

- ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์หรือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหรือคณะเทคโนโลยี มีค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาดังนี้ คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีค่าสูงสุด คือ 81,363.33 บาท รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ 65,643.60 บาท และของสถาบันราชภัฏมีค่าต่ำสุด คือ 20,763.60 บาท

- ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคม มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงที่สุด คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 36,408.41 บาท รองลงมามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คือ 35,794.49 บาท และของสถาบันราชภัฏมีค่าต่ำสุด คือ 11,539.70 บาท

- ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีค่าสูงสุด คือ 29,759.17 บาท รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ 26,138.19 บาท และของสถาบันราชภัฏมีค่าต่ำสุด คือ 19,024.27 บาท ✧

นรินทร์ คุณาจิตพิมล (2538) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้เข้าศึกษาของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยาลัยนิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ศึกษาจากกลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาเป็นนักศึกษาโครงการพิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังอยู่ในปีการศึกษา 2535 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่ามัธยฐานเลขคณิต และสัดส่วนร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

- ค่าใช้จ่ายที่รัฐบาลรับภาระผู้เข้ารับการศึกษาในโครงการเร่งรัดผลิตบัณฑิต มีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายใกล้เคียงกัน โดยใช้สัดส่วนของนิสิตรวมทั้งหมดเฉลี่ยประมาณคนละ 91,698.00 บาทต่อปี ส่วนค่าใช้จ่ายที่รัฐบาลรับภาระจะแตกต่างกันในแต่ละภาควิชา มีค่าเป็นจำนวนเงินสูงสุดเป็นเงิน 136,105.32 บาท ในภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล และภาควิชาที่มีค่าใช้จ่ายต่ำสุดคือ ภาควิชาวิศวกรรมเคมีเป็นเงิน 111,143.89 บาทต่อคนต่อปี

- ทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้เข้ารับการศึกษ พบว่า ผู้เข้ารับการศึกษส่วนใหญ่ มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี คือ บิดา-มารดามีการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ประกอบอาชีพในด้านธุรกิจการค้า อาชีพด้านวิชาการ อาชีพงานสำนักงาน โดยมีตำแหน่งอยู่ในระดับผู้บริหาร ราชการ โดยบิดา-มารดามีรายได้เฉลี่ย 72,475.00 บาท/เดือน

ผู้เข้ารับการศึกษามีแหล่งเงินทุนทางการศึกษา ดังนี้

1. เงินทุนในการศึกษาได้มาจากครอบครัว คือ บิดา มารดา ญาติพี่น้องร้อยละ 82.4
2. เงินทุนจากภายนอกครอบครัว คือ จากผู้ประกอบการ/ผู้ประกอบการที่มีใช้ญาติพี่น้องและจากการทำงาน เป็นจำนวนร้อยละ 2.7
3. เงินทุนจากภายในครอบครัวและภายนอกครอบครัวรวมกัน เช่น จากการทำงานร่วมกับได้รับจากบิดา-มารดา เป็นจำนวนร้อยละ 12.2

จิราภรณ์ บุญยั้ง (2541) ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี วิทยานิพนธ์ปริญญาโท เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก โดยทำการศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ ระหว่างมหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีปทุม ในปีการศึกษา 2540 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 675 คน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) หาค่าร้อยละ (percentage) หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าใช้จ่ายโดยใช้ t-test ผลการศึกษพบว่า

- ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษาแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ค่าใช้จ่ายสูงสุดโดยเฉลี่ยคนละ 105,756.60 บาทต่อปี รองลงมาคือนักศึกษามหาวิทยาลัยเกริก และนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยคนละ 76,163.33 บาทต่อปี และ 62,292.85 บาทต่อปี ตามลำดับ

- ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 อันเนื่องมาจากความแตกต่างทางด้านเพศ (ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษาเพศชายสูงกว่านักศึกษาเพศหญิง) ภูมิสำเนา (ต่างจังหวัดสูงกว่ากรุงเทพมหานคร และอาชีพของบิดามารดา (ธุรกิจเอกชนสูงกว่าราชการ)

- นักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ต่างกันจะเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

✕ จรัส สุวรรณมาลาและคณะ (2541:75) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ 21 มหาวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหัวเมื่อเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัย ในสาขาวิชา/คณะเดียวกันพบว่า มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันมากบ้าง น้อยบ้าง คละเคล้ากันไป ทั้งนี้เป็นเพราะสาเหตุประการสำคัญ ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าขนาดของงบประมาณที่

จัดสรรไปในหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำของมหาวิทยาลัยเก่า และ มหาวิทยาลัยใหม่ มีบทบาทสำคัญที่ทำให้ค่าใช้จ่ายต่อหัวในสาขาวิชาเดียวกันระหว่างมหาวิทยาลัยในบางสาขาวิชา มีความแตกต่างกันสูง นอกจากนี้ขนาดของงบประมาณดำเนินการของมหาวิทยาลัยเก่าก็มีสัดส่วนสูงกว่า มหาวิทยาลัยที่เพิ่งก่อตั้งได้ไม่นานนัก ดังนั้นสัดส่วนรายจ่ายเมื่อรวมเงินเดือนและงบดำเนินการอื่นๆ เข้าไปจึงส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายต่อหัวของคณะ สาขาวิชา ระหว่างมหาวิทยาลัย

สำรวจ ชุมเมืองปัก (2542) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ในเขต กรุงเทพมหานคร นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐนั้น นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเอกชนพบว่า นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยามเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตตามลำดับ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ นั้นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเอกชนพบว่า นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือมหาวิทยาลัยสยาม และมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตตามลำดับ

จากผลงานวิจัยเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาในประเทศไทยสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพ ที่ศึกษาในสถานศึกษาในกรุงเทพ
2. นักศึกษาที่ศึกษาในสถานศึกษาเอกชนมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ
3. นักศึกษาที่ศึกษาในสถานศึกษาเอกชนมีปัญหาทางการเงินสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาสถานศึกษาของรัฐ
4. นักศึกษาชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงกว่านักศึกษาหญิง
5. นักศึกษาที่มีบิดามารดาที่ประกอบอาชีพในธุรกิจเอกชนมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาที่รับราชการ
6. นักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ต่างกันมีค่าใช้จ่ายตัวที่แตกต่างกัน
7. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักศึกษาต้องจ่ายมากที่สุด คือค่าอาหาร รองลงมาคือค่าที่พัก
8. นักศึกษาที่ศึกษาในคณะที่ต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ต่างกัน

จากข้อสรุปดังกล่าวสามารถตั้งสมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้ได้ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิสำเนาในเขตกรุงเทพและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิสำเนาต่างจังหวัด จะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน
2. นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนในคณะที่ต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนในระดับชั้นที่ต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน
4. นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพเพศชายและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพเพศหญิงจะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน

งานวิจัยต่างประเทศ

คานาและบอททอมลีย์ (Khana and Bottomley. 1967:5) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแบรดฟอร์ด (The University of Bradford) โดยคำนวณจากค่าดำเนินการ ค่าลงทุน และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา รวมทั้งค่าเสียโอกาสที่ควรจะได้รับขณะศึกษาที่มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาต่อคนจนครบหลักสูตรนั้น หลักสูตรวิศวกรรมเครื่องกลเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาสูงที่สุด รองลงมา คือ หลักสูตรชีววิทยาและหลักสูตรฟิสิกส์ ตามลำดับ ส่วนหลักสูตรบริหารธุรกิจ เสียค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา น้อยที่สุด

วูดส์ฮอลล์ (Woodhall.1970) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย ผลการวิจัยพบว่า ประเทศสวีเดน และประเทศเดนมาร์ก ในปี ค.ศ.1958 นักศึกษามหาวิทยาลัยเสียค่าใช้จ่ายต่อปีต่ำกว่านักศึกษาในวิทยาลัยครู ส่วนค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในวิทยาลัยครูของประเทศนอร์เวย์ และประเทศฟินแลนด์ ก็สูงกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาในวิทยาลัยครู ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการสอบ ขณะที่นักศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่ต้องเสีย และนักศึกษาในวิทยาลัยครูและมหาวิทยาลัยต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 50 ในทุก ๆ 5 ปี เนื่องจากค่าครองชีพจะเพิ่มขึ้นทุกปี

วินด์ (Wind.1972) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ ค.ศ. 1950-1970 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ปี ค.ศ. 1950 เป็นเงิน 250 เหรียญสหรัฐอเมริกา ค่าห้องพักเป็นเงิน 280 เหรียญสหรัฐอเมริกา และค่าธรรมเนียมปี ค.ศ. 1970 เป็นเงิน 1,550 เหรียญสหรัฐอเมริกา และค่าห้องพักเป็นเงิน 510 เหรียญสหรัฐอเมริกา รวมจ่ายค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม และค่าห้องพัก ปี ค.ศ. 1950 เป็นเงิน 530 เหรียญสหรัฐอเมริกา ปี ค.ศ. 1970 เป็นเงิน 2,060 เหรียญสหรัฐอเมริกา สรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 300 ในระยะเวลา 20 ปี

อีลิคโป (Arikpo.1986:2702-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิสำเนา การบริการ การใช้จ่ายเงิน และสภาพการเรียนของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการใช้จ่ายเงินของ นักศึกษาไม่แน่นอน แต่แหล่งการเงินที่สำคัญที่สนับสนุนการเรียนก็คือ เงินจาก ครอบครัว เงิน ทุนส่วนตัว และการทำงานเสริม มีนักศึกษาบางส่วน ได้รับเงินทุนช่วยเหลือจากรัฐบาลของ ประเทศตน หรือได้รับเงินทุนช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัย นักศึกษาที่ได้รับทุนอย่างสม่ำเสมอ ได้ แก่ นักศึกษาจากประเทศซาอุดีอาระเบีย ซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายประมาณปีละ 6,001-8,000 ดอลลาร์ นักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาเป็นครั้งคราว คือ นักศึกษาจากประเทศไนจีเรีย และประเทศ อิหร่าน ซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 8,001-10,000 ดอลลาร์

สิริอุส (Sirios.1986:2450-A) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ที่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการศึกษา ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรทุกตัวมีความ สัมพันธ์กับรูปแบบทางการเงิน คือ เงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล ทุนการทำงาน และ เงินกู้เพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากความช่วยเหลือทางการเงินแล้วยังพบว่า นักศึกษาต้องการให้สถาบันให้ความช่วยเหลือด้านจริยธรรมและคุณธรรม ที่เป็นนามธรรมรูปแบบอื่นอีกด้วย

เฮลลิงตัน (Hetherington. 1995:82) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการช่วยเหลือทาง การเงินและปัจจัยอื่น ๆ ต่อการศึกษอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาในระดับวิทยาลัยที่อยู่ในชุมชน เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ว่า การช่วยเหลือทางการเงินมีผลต่อการศึกษานักศึกษาอย่างไร ผลการศึกษาก็ให้เห็นว่าสำหรับนักศึกษาที่ศึกษาเต็มเวลา การช่วยเหลือทางการเงินไม่ได้เป็น ตัวแปรสำคัญในการที่ทำให้นักศึกษายังคงศึกษาอยู่ตามหลักสูตรและระยะเวลาที่กำหนด แต่ใน ส่วนของนักศึกษาที่ศึกษานอกเวลา การช่วยเหลือทางการเงิน จะมีผลต่อการศึกษาต่ออย่างต่อเนื่องของนักศึกษาต่อจนจบหลักสูตรการศึกษา

โอเบียน (O'Brien.1995:2134) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการเกี่ยวข้องของการกู้ยืม เงินกับการสมัครเรียนในระดับสูง และความตั้งใจที่จะกู้เงินของนักศึกษา ผลการศึกษพบว่า นัก เรียนที่มีความกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายจะไม่เข้าศึกษาในสถานศึกษาที่มีค่าเล่าเรียนสูง แต่พยายามที่จะหาสถานศึกษาที่มีค่าเล่าเรียนถูกหรือหางานนอกเวลาทำ ในขณะที่นักศึกษากลุ่มที่มีความ พยายามที่จะศึกษาต่อในระดับสูง ได้พยายามแก้ปัญหาเรื่องการเงินด้วยการกู้ยืมเงิน และคิดว่า เรื่องเงินไม่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการเรียน (Affordability Gap) นอกจากนั้นยังพบว่าเพศ หญิง มีแนวโน้มที่จะศึกษาต่อมากกว่าเพศชาย

เฮลเลอร์ (Heller.1997) ได้ประเมินการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระหว่างปี ค.ศ. 1976-1994 ผลการศึกษพบว่า นักศึกษาและครอบครัว ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในระดับอุดม ศึกษาสูงมาก และพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างค่าหน่วยกิตและการให้ความช่วยเหลือทางด้านการเงินกับการเข้าเรียนในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กันในลักษณะตรงกันข้าม

คือ ถ้าค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูง ความต้องการในการศึกษาก็จะลดลง ซึ่งค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษานี้เป็นข้อจำกัดในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษา

สรุป จากผลงานวิจัยในต่างประเทศสรุปได้ว่า

1. นักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้นทุกปีทั้งนี้เพราะค่าครองชีพเพิ่มขึ้น
2. นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับเงินเพื่อการศึกษามาจากครอบครัว
3. สถาบันการศึกษาได้ให้ความช่วยเหลือนักศึกษาทางด้านการลงทะเบียนเรียนมากกว่าที่จะให้ความช่วยเหลือทางด้านรูปแบบต่าง ๆ

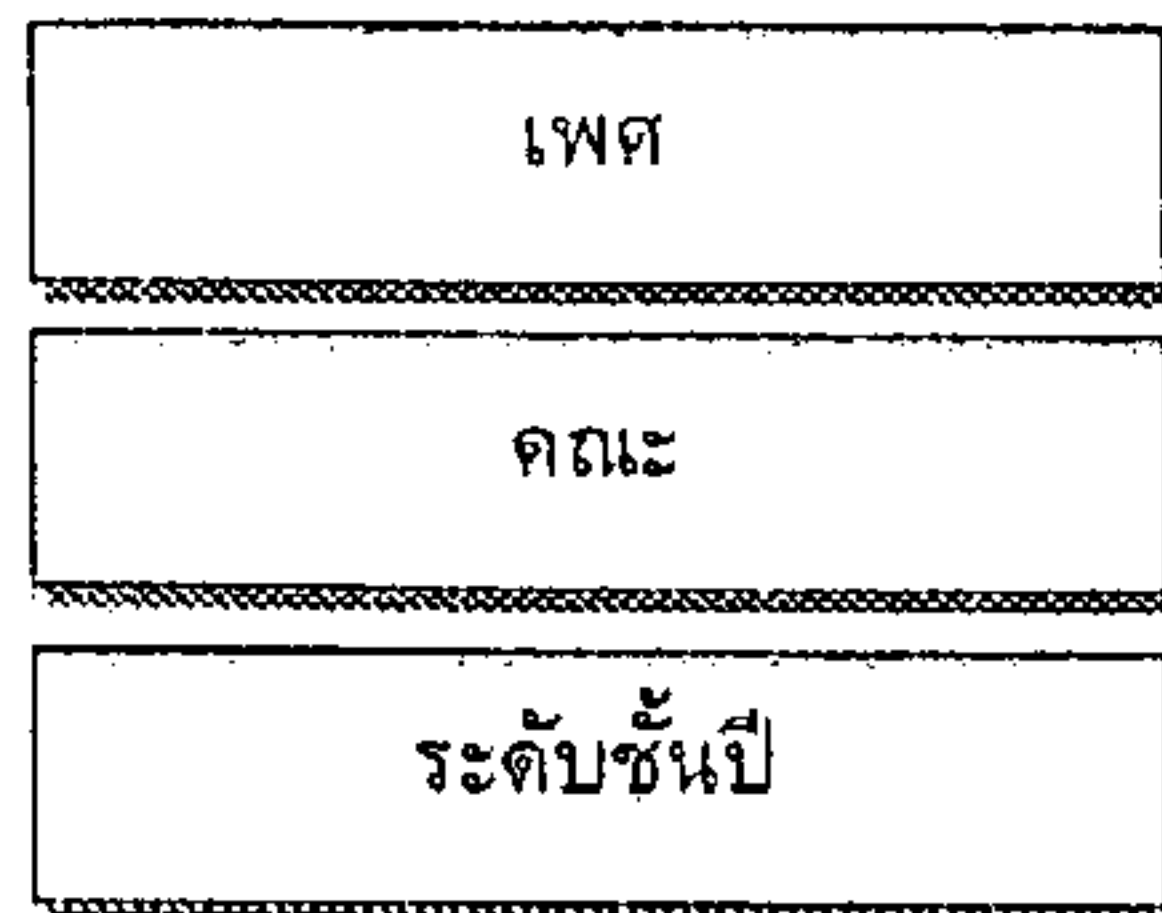
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ชี้ให้เห็นความสำคัญของการลงทุนทางการศึกษา ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและความสัมพันธ์ของค่าใช้จ่ายและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา แนวโน้มค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาที่สูงขึ้นทุกปี การช่วยเหลือทางการเงินที่มีผลต่อการศึกษาของนักศึกษา และการตัดสินใจเลือกสถานศึกษากับการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษานักศึกษา และทราบว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาประกอบด้วยค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ซึ่งจะเป็นแนวทางสำคัญของการทำวิจัยในครั้งนี้

สมมติฐานการวิจัย

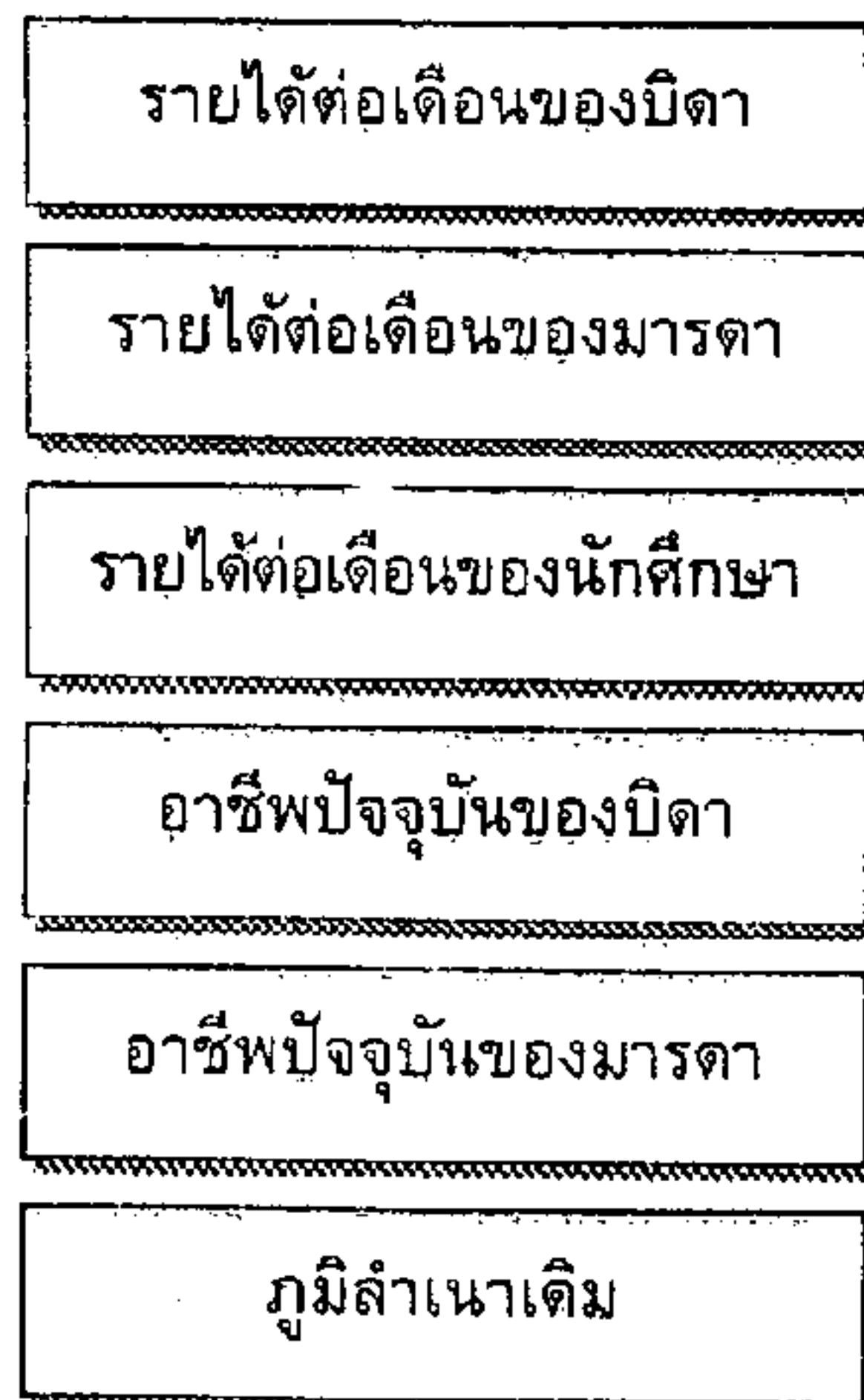
- สมมติฐานที่ 1 : นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพเพศชายและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพเพศหญิงจะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน
- สมมติฐานที่ 2 : นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนในคณะที่ต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน
- สมมติฐานที่ 3 : นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนในระดับชั้นที่ต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน
- สมมติฐานที่ 4 : นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัดจะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน
- สมมติฐานที่ 5 : นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดามีอาชีพที่ต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน
- สมมติฐานที่ 6 : นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดาอาชีพที่ต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน
- สมมติฐานที่ 7 : นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดามีรายได้ที่ต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน
- สมมติฐานที่ 8 : นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดา มีรายได้ที่ต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน
- สมมติฐานที่ 9 : นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีรายได้ที่ต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินที่ต่างกัน

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยเศรษฐกิจ/สังคม

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท

- ค่าที่พักอาศัย
- ค่าอาหาร
- ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับสถานศึกษา
- ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ
- ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม
- ค่ารักษาพยาบาล
- ค่าพาหนะไปกลับระหว่างที่พักในกรุงเทพกับภูมิลำเนาเดิม
- ค่าบริการส่วนตัว
- ค่าอุปกรณ์การศึกษา
- ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา
- ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการภายใต้กรอบความคิดที่สำคัญ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินรวม 11 ประเภท คือ ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ค่าพาหนะ หรือค่าเดินทางไปกลับระหว่างที่พักหรือสถานศึกษา ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงหรือพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไป/กลับระหว่างที่พักในกรุงเทพกับภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว ค่าบำรุงและค่าทำเนียมการศึกษา และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ทั้งนี้โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีความแตกต่างในด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ จุานะ ระดับชั้นปี ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดา รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา และภูมิลำเนาเดิม น่าจะมีปัญหาทางการเงินที่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในบทนี้แบ่งออกเป็นหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2544 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ คณะบริหารธุรกิจ 5,831 คน คณะบัญชี 1,982 คน คณะเศรษฐศาสตร์ 540 คน คณะนิติศาสตร์ 1,036 คน คณะนิเทศศาสตร์ 6,074 คน รวมจำนวน 15,463 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษานี้ ได้จากการสุ่มจากประชากรในข้อที่ 1 โดยมีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างจากตาราง Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จากประชากร 20,000 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 392 คน

ขั้นที่ 2 เพื่อให้เกิดความแม่นยำในงานวิจัยมากขึ้น จึงได้เพิ่มการใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) และใช้สัดส่วนในการสุ่มร้อยละ 5 ของประชากรทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 774 คน

ตาราง 1 จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

หน่วย : คน

ชั้นปี		คณะ					รวมทั้งหมด
		บัญชี	บริหาร	เศรษฐศาสตร์	นิติศาสตร์	นิเทศศาสตร์	
1	ประชากร	329	1,862	156	491	2,004	4,842
	กลุ่มตัวอย่าง	17	93	8	25	100	243
2	ประชากร	208	1,201	152	248	1,816	3,625
	กลุ่มตัวอย่าง	10	60	8	12	91	181
3	ประชากร	831	1,560	128	157	1,274	3,950
	กลุ่มตัวอย่าง	42	78	6	8	64	198
4	ประชากร	614	1,208	104	140	980	3,046
	กลุ่มตัวอย่าง	31	60	5	7	49	152
รวม	ประชากร	1,982	5,831	540	1,036	6,074	15,463
	กลุ่มตัวอย่าง	100	291	27	52	304	774

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 เพศ แบ่งเป็น เพศชายและเพศหญิง

3.1.2 คณะ แบ่งเป็น คณะเศรษฐศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิเทศศาสตร์คณะนิติศาสตร์

3.1.3 ระดับชั้นปี แบ่งเป็น ระดับชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4

3.1.4 ภูมิสำเนาเดิม หมายถึง สถานที่เกิดหรือสถานที่อยู่อาศัยของนักศึกษา ก่อนที่จะมาศึกษา ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพแบ่งเป็น ในเขตกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด

3.1.5 อาชีพปัจจุบันของบิดา แบ่งเป็น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรและอื่น ๆ

3.1.6 อาชีพปัจจุบันของมารดา แบ่งเป็น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรและอื่น ๆ

3.1.7 รายได้ต่อเดือนของบิดา แบ่งเป็น

- 1) ต่ำกว่า 20,000 บาท
- 2) 20,001-30,000 บาท
- 3) 30,001-40,000 บาท
- 4) 40,001-50,000 บาท

5) 50,001 บาท ขึ้นไป

6) ไม่มีรายได้

3.1.8 รายได้ต่อเดือนของมารดา แบ่งเป็น

1) ต่ำกว่า 20,000 บาท

2) 20,001-30,000 บาท

3) 30,001-40,000 บาท

4) 40,001-50,000 บาท

5) 50,001 บาท ขึ้นไป

6) ไม่มีรายได้

3.1.9 รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา แบ่งเป็น

1) ต่ำกว่า 5,000 บาท

2) 5,001-10,000 บาท

3) 10,001-15,000 บาท

4) 15,001-20,000 บาท

5) 20,001 บาท ขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของ นักศึกษามหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งแบ่งออกเป็น 11 ประเภทดังนี้

3.2.1 ค่าที่พักอาศัย หมายถึง ค่าเช่าบ้านหรือค่าเช่าหอพัก

3.2.2 ค่าอาหาร หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเพื่อเป็นค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มในแต่ละวัน

3.2.3 ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา หมายถึง ค่าโดยสารรถยนต์ต่าง ๆ ในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับมหาวิทยาลัย

3.2.4 ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการชมภาพยนตร์ ฟังดนตรี ทัศนศึกษา เล่นกีฬาหรือสันทนาการอื่น ๆ

3.2.5 ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

3.2.6 ค่ารักษาพยาบาล หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรักษาและบำบัดโรคภัยไข้เจ็บในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

3.2.7 ค่าพาหนะไป กลับภูมิลำเนาเดิม หมายถึง ค่าโดยสารรถยนต์ต่าง ๆ ในการเดินทางไป กลับ ระหว่างที่พักในกรุงเทพกับภูมิลำเนาเดิม

3.2.8 ค่าบริการส่วนตัว หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการเสริมสร้างบุคลิกภาพ เช่น ค่าตัดผม ค่าเครื่องสำอาง สบู่ ยาสีฟัน และค่าซักกรีด

3.2.9 ค่าอุปกรณ์การศึกษา หมายถึง ค่าสมุด ค่าพิมพ์รายงานเกี่ยวกับการศึกษา ค่าเครื่องใช้ต่าง ๆ ค่าตำราเรียนและเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียน

3.2.10 ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา หมายถึง ค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการศึกษา

3.2.11 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด หมายถึง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการต้อนรับเพื่อนฝูง ค่าการกุศล ค่าของขวัญ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ไม่จัดอยู่ในค่าใช้จ่าย 10 ประเภทแรก

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด มีจำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงิน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มีจำนวน 34 ข้อ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข สำนวน ภาษา ความครอบคลุมเนื้อหาตลอดจนข้อเสนอแนะอื่น ๆ ให้มีความถูกต้องและชัดเจน เมื่อผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแล้วก็ให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้วนำมาหาคุณภาพเครื่องมือโดยการหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้ดีขึ้นก่อนนำไปใช้ดังนี้

4.1 การหาค่าอำนาจจำแนก กระทำโดยการรวบรวมคะแนนทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคน และเรียงคะแนนจากสูงไปต่ำ นำแบบสอบถามทั้งหมดมาเป็นตัวแทนในการหาค่าอำนาจจำแนก หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความแปรปรวน (Variance) แต่ละข้อของทั้งสองกลุ่ม จากนั้นนำมาหาค่าความแตกต่างระหว่างสองกลุ่มโดยใช้การทดสอบค่าที (t - test)

4.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.866

5. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตและแนะนำตัว จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาต แจกแบบสอบถาม นักศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. นำหนังสือแนะนำตัวและขออนุญาตแจกแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปสอบถามนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และขอความร่วมมือจากอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาอีกส่วนหนึ่ง และนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลได้ โดยแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 774 ชุด เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดระบบเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC โดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ดังนี้

1. หาค่าร้อยละของข้อมูลในตอนต้นที่ 1 ของแบบสอบถาม
2. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ของแต่ละข้อคำถาม ในส่วนที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว คือ ข้อ 1 ถึง ข้อ 11
3. แจกแจงความถี่ของคำตอบจากข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 2 ในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาทางการเงินของค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยกำหนดค่าคะแนนออกเป็น 4 ระดับดังนี้

ปัญหามาก	มีค่าคะแนน	เท่ากับ 3
ปัญหาปานกลาง	มีค่าคะแนน	เท่ากับ 2
ปัญหาน้อย	มีค่าคะแนน	เท่ากับ 1
ไม่มีปัญหา	มีค่าคะแนน	เท่ากับ 0
4. หาค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ คณะ ระดับชั้นปี ภูมิภาค อาชีพปัจจุบันของบิดา มารดา รายได้ปัจจุบันของบิดา มารดา และรายได้ปัจจุบันของนักศึกษา
5. เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t - test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample)
6. เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (Oneway Analysis of Variance) และทดสอบด้วย t - test
7. เมื่อพบว่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบต่อเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (ชุติรี วงศ์รัตน์ : 2541)

1. สูตรในการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. สูตรในการคำนวณค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ α - Coefficient

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

4. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ค่าสถิติ t ซึ่งมีสูตรดังนี้
- สูตร t -test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent sample)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่แสดงความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ย ของสองกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{x}_1$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่หนึ่ง

$\bar{x}_2$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่สอง

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่หนึ่ง

S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่สอง

n_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่หนึ่ง

n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สอง

5. สถิติที่ใช้เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม คือ ค่าสถิติ F ซึ่งมีสูตรดังนี้

สูตร F -test ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าแจกแจงความถี่

MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

6. วิธีการทดสอบของเซฟเฟ (Scheffe) สูตรที่ใช้ในการคำนวณคือ

$$CV_d = \sqrt{(k-1)(F^*)(MS_{\text{Within}})(2/n)}$$

เมื่อ k แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

F* แทนค่า F ที่เปิดจากตาราง (Critical value)

MS_{Within} แทนค่า Mean square within group ที่คำนวณไว้แล้ว ในการวิเคราะห์ความแปรปรวน

n แทนจำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 2)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยเฉลี่ย ใน 1 ปีการศึกษา จำแนกตาม เพศ คณะ ระดับชั้น ภูมิภาค อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดาและรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา (ตารางที่ 3 - ตารางที่ 11)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย 11 ประเภท (ตารางที่ 12)

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตาม เพศ คณะ ระดับชั้น ภูมิภาค อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดาและรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา (ตารางที่ 13 - ตารางที่ 26)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมได้ผลสรุปดังแสดงในตาราง 2

1.1 สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล

เพศ จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 62.14 ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 37.86

คณะ จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพส่วนใหญ่ศึกษาในคณะนิเทศศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 39.28 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด รองลงมาคือ คณะบริหารคิดเป็นร้อยละ 37.6 คณะบัญชีคิดเป็นร้อยละ 12.92 และคณะนิติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 6.72 ส่วนนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาน้อยที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.49

ระดับชั้นปี จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 25.32 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 23.9 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 19.77

1.2 สถานภาพด้าน ปัจจัยเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคม

รายได้ต่อเดือนของบิดา บิดาของนักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท ซึ่งมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 28.04 รองลงมาคือ นักศึกษาที่บิดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.55 นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.89 นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 14.73 และนักศึกษาที่บิดามีรายได้ 40,001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.76 ส่วนนักศึกษาก่อนบิดาไม่มีรายได้ มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 5.04

รายได้ต่อเดือนของมารดา มารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ซึ่งมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 32.04 รองลงมาคือ นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27 นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.92 นักศึกษาที่มารดาไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 10.85 และนักศึกษาที่มารดามีรายได้ 40,001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.66 ส่วนนักศึกษาก่อนมารดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไป มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 8.53

รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท ซึ่งมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.64 รองลงมาคือ นักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.70 นักศึกษาที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.72 และนักศึกษาก่อนมีรายได้ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.16 ส่วนนักศึกษาก่อนมีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.78

อาชีพปัจจุบันของบิดา บิดาของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัวพบว่ามีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.96 รองลงมาคือ บิดาของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 18.6 บิดาของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 13.44 บิดาของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 9.95 และบิดาของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 9.82 ส่วนบิดาของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 7.24

อาชีพปัจจุบันของมารดา มารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัวพบว่ามีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.82 รองลงมาคือ มารดาของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 21.32 มารดาของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 14.99 มารดาของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 10.34 และมารดาของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 9.04 ส่วนมารดาของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 7.49

ภูมิลาเนาเดิม จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมในกรุงเทพมหานครคิดเป็นร้อยละ 54.43 ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิลำเนาเดิมในต่างจังหวัดคิดเป็นร้อยละ 44.57

ตาราง 2 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ คณะ ระดับชั้น ภูมิภาค อาชีพปัจจุบัน
บิดา อาชีพปัจจุบันมารดา รายได้ต่อเดือนบิดา รายได้ต่อเดือนมารดาและรายได้ต่อเดือน
ของนักศึกษา

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
	774	100
ปัจจัยส่วนบุคคล		
- เพศ		
ชาย	293	37.86
หญิง	481	62.14
- คณะ		
บัญชี	100	12.92
บริหาร	291	37.60
เศรษฐศาสตร์	27	3.49
นิติศาสตร์	52	6.72
นิเทศศาสตร์	304	39.28
- ระดับชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	240	31.00
ชั้นปีที่ 2	185	23.90
ชั้นปีที่ 3	196	25.32
ชั้นปีที่ 4	153	19.77
ปัจจัยเศรษฐกิจ/สังคม		
- รายได้ต่อเดือนของบิดา		
ต่ำกว่า 20,000 บาท	190	24.55
20,001-30,000 บาท	217	28.04
30,001-40,000 บาท	123	15.89
40,001-50,000 บาท	91	11.76
50,001 บาท ขึ้นไป	114	14.73
ไม่มีรายได้	39	5.04
- รายได้ต่อเดือนของมารดา		
ต่ำกว่า 20,000 บาท	248	32.04
20,001-30,000 บาท	209	27.00

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
	774	100
30,001-40,000 บาท	100	12.92
40,001-50,000 บาท	67	8.66
50,001 บาท ขึ้นไป	66	8.53
ไม่มีรายได้	84	10.85
- รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	346	44.70
5,001-10,000 บาท	361	46.64
10,001-15,000 บาท	52	6.72
15,001-20,000 บาท	9	1.16
20,001 บาท ขึ้นไป	6	0.78
- อาชีพปัจจุบันของบิดา		
รับราชการ	144	18.60
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	77	9.95
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	104	13.44
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	317	40.96
เกษตรกร	76	9.82
อื่นๆ	56	7.24
- อาชีพปัจจุบันของมารดา		
รับราชการ	116	14.99
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	58	7.49
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	80	10.34
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	285	36.82
เกษตรกร	70	9.04
อื่นๆ	165	21.32
- ภูมิลำเนาเดิม		
กรุงเทพมหานคร	429	54.43
ต่างจังหวัด	345	44.57

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยเฉลี่ยใน 1 ปีการศึกษา จำแนกตาม เพศ คณะ ระดับชั้น ภูมิสำเนา อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดาและรายได้ต่อเดือนของนักศึกษาได้ผลสรุปดังนี้ (ตาราง 3 - ตาราง 11)

1.1 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามเพศ

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวมทั้ง 11 ประเภทเฉลี่ยต่อปีการศึกษาเป็นจำนวนรวม 203,686 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาหญิง มีจำนวนรวม 193,951 บาท ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ยต่อปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามเพศและประเภทของค่าใช้จ่าย

หน่วย : บาท

ประเภทค่าใช้จ่ายส่วนตัว	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อ ปีการศึกษา			
	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าที่พักอาศัย	34,351	17	30,111	16
ค่าอาหารประจำวัน	35,663	18	30,175	16
ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	15,085	7	13,894	7
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	14,329	7	11,507	6
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	9,669	5	10,521	5
ค่ารักษาพยาบาล	4,557	2	5,450	3
ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาเดิม	8,588	4	9,423	5
ค่าบริการส่วนตัว	7,757	4	8,537	4
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	10,193	5	8,804	5
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5,077	2	5,099	3
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	58,417	29	60,430	31
รวม	203,686	100	193,951	100

จากตาราง 3 พบว่านักศึกษาชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนที่สูงที่สุด โดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 58,417 บาท คิดเป็นร้อยละ 29 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พัก ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 35,663 บาท และ 34,351 บาท คิดเป็นร้อยละ 18 และร้อยละ 17 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด ตามลำดับ

นักศึกษาหญิงมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนที่สูงที่สุด โดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 60,430 บาท คิดเป็นร้อยละ 31 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัว

ทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พัก ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 30,175 บาท และ 30,111 บาท คิดเป็นร้อยละ 16 และร้อยละ 16 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด ตามลำดับ

1.2 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามคณะ

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 221,438 บาท นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 214,470 บาท นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 212,985 บาท นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 179,826 บาท และนักศึกษาคณะบัญชี มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 175,886 บาท ดังแสดงในตาราง 4

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 60,695 บาท คิดเป็นร้อยละ 28 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 34,148 บาท และ 33,333 บาท คิดเป็นร้อยละ 16 และร้อยละ 16 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด ตามลำดับ

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 60,826 บาท คิดเป็นร้อยละ 34 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 30,500 บาท และ 27,018 บาท คิดเป็นร้อยละ 17 และร้อยละ 15 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาคณะบัญชีมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 61,726 บาท คิดเป็นร้อยละ 35 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดรองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 27,110 บาท และ 25,806 บาท คิดเป็นร้อยละ 15 และร้อยละ 15 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 57,628 บาท คิดเป็นร้อยละ 26 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 39,904 บาท และ 34,947 บาท คิดเป็นร้อยละ 18 และร้อยละ 16 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาคณะนิติศาสตร์มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 60,625 บาท คิดเป็นร้อยละ 28 รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 39,167 บาท และ 35,212 บาท คิดเป็นร้อยละ 18 และร้อยละ 16 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ยต่อปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามคณะและประเภทของค่าใช้จ่าย

ประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนตัว	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีการศึกษา จำแนกตามคณะ												หน่วย : บาท
	เศรษฐศาสตร์		บริหารธุรกิจ		บัญชี		นิติศาสตร์		นิติศาสตร์				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
ค่าที่พักอาศัย	33,333	16	27,018	15	25,806	15	39,904	18	39,167	18			
ค่าอาหารประจำวัน	34,148	16	30,500	17	27,110	15	34,947	16	35,212	16			
ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	16,992	8	13,570	8	13,032	7	15,120	7	14,048	7			
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	22,185	10	10,939	6	9,604	5	14,077	6	13,346	6			
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	9,920	5	8,102	5	7,495	4	13,411	6	9,000	4			
ค่ารักษาพยาบาล	3,667	2	3,577	2	4,448	3	7,000	3	4,550	2			
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	11,890	6	7,362	4	9,245	5	10,667	5	14,200	7			
ค่าบริการส่วนตัว	7,167	3	6,119	3	5,778	3	10,817	5	10,356	5			
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	6,900	3	7,462	4	7,011	4	12,075	5	8,364	4			
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	6,088	3	4,351	2	4,631	3	5,792	3	5,602	3			
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	60,695	28	60,826	34	61,726	35	57,628	26	60,625	28			
รวม	212,985	100	179,826	100	175,886	100	221,438	100	214,470	100			

2.3 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามชั้นปี

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปี 189,526 บาท นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปี 205,730 บาท นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปี 193,171 บาท นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปี 205,552 บาท ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 5

จากตาราง 5 พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 61,175 บาท คิดเป็นร้อยละ 32 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 29,405 บาท และ 29,307 บาท คิดเป็นร้อยละ 16 และร้อยละ 15 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 56,829 บาท คิดเป็นร้อยละ 28 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 31,718 บาท และ 30,968 บาท คิดเป็นร้อยละ 15 และร้อยละ 15 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 60,718 บาท คิดเป็นร้อยละ 31 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 35,736 บาท และ 29,246 บาท คิดเป็นร้อยละ 18 และร้อยละ 15 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 59,392 บาท คิดเป็นร้อยละ 29 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 40,882 บาท และ 33,811 บาท คิดเป็นร้อยละ 20 และร้อยละ 16 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ยต่อปีการศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามระดับชั้นปีและประเภทของค่าใช้จ่าย

ประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนตัว	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีการศึกษา จำแนกตามชั้นปี								หน่วย : บาท
	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ค่าที่พักอาศัย	29,307	15	31,718	15	29,246	15	40,882	20	
ค่าอาหารประจำวัน	29,405	16	30,968	15	35,736	18	33,811	16	
ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	12,016	6	14,843	7	16,076	8	15,048	7	
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	12,613	7	12,435	6	12,180	6	13,230	6	
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	10,067	5	11,219	5	10,006	5	9,442	5	
ค่ารักษาพยาบาล	4,382	2	9,069	4	4,161	2	3,845	2	
ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาเดิม	8,794	5	11,205	5	4,237	2	8,854	4	
ค่าบริการส่วนตัว	7,687	4	9,901	5	8,023	4	7,440	4	
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	8,875	5	12,205	6	7,994	4	8,593	4	
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5,204	3	5,336	3	4,791	2	5,011	2	
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	61,175	32	56,829	28	60,718	31	59,392	29	
รวม	189,526	100	205,730	100	193,171	100	205,552	100	

2.4 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามภูมิสำเนา

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่านักศึกษาที่มีภูมิสำเนาอยู่กรุงเทพมหานครมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวมทั้ง 11 ประเภทเฉลี่ยต่อปีการศึกษาเป็นจำนวนรวม 201,668 บาท ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิสำเนาอยู่ต่างจังหวัดซึ่งมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวมทั้ง 11 ประเภทเฉลี่ยต่อปีการศึกษาเป็นจำนวนรวม 194,568 บาท ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ยต่อปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามภูมิสำเนาและประเภทของค่าใช้จ่าย

หน่วย : บาท

ประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนตัว	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีการศึกษาจำแนกตามภูมิสำเนา			
	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าที่พักอาศัย	30,836	15	33,576	17
ค่าอาหารประจำวัน	31,239	15	33,512	17
ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	16,087	8	11,982	6
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	14,214	7	10,532	5
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	11,202	6	9,034	5
ค่ารักษาพยาบาล	5,215	3	5,033	3
ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาเดิม	8,838	4	10,663	5
ค่าบริการส่วนตัว	8,850	4	7,485	4
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	10,476	5	7,937	4
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4,957	2	5,252	3
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	59,754	30	59,561	31
รวม	201,668	100	194,568	100

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาอยู่กรุงเทพมหานครมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวประเภท ค่าที่พักอาศัย 30,836 บาท คิดเป็นร้อยละ 15 ค่าอาหารประจำวัน 31,239 บาท คิดเป็นร้อยละ 15 ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาเดิม 8,838 บาท คิดเป็นร้อยละ 4 และค่าอุปกรณ์การศึกษา 4,957 บาท คิดเป็นร้อยละ 2 ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิสำเนาอยู่ต่างจังหวัด เสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าพาหนะเพื่อการศึกษา 11,982 บาท คิดเป็นร้อยละ 6 ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ 10,532 บาท คิดเป็นร้อยละ 5 ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม 9,034 บาท คิดเป็นร้อยละ 5 ค่ารักษาพยาบาล 5,033 บาท คิดเป็นร้อยละ 3 ค่าบริการส่วนตัว 7,485 บาท คิดเป็นร้อยละ 4 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด 7,937 บาท คิดเป็นร้อยละ 4 และค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา 59,561 บาท คิดเป็นร้อยละ 31

ตาราง 7 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ยต่อปีการศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามอาชีพของบิดาและประเภทของค่าใช้จ่าย

หน่วย : บาท												
ประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนตัว	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีการศึกษา จำแนกตามอาชีพบิดา											
	รับราชการ			พนักงานรัฐวิสาหกิจ			ลูกจ้างบริษัทเอกชน			เจ้าของกิจการ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าที่พักอาศัย	32,804	16	42,920	21	31,111	16	32,840	16	25,558	15	21,714	13
ค่าอาหารประจำวัน	32,132	16	29,273	14	28,935	15	34,663	17	30,917	18	30,991	18
ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	13,337	7	13,824	7	14,810	7	15,729	8	11,979	7	11,841	7
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	11,993	6	11,253	5	12,210	6	14,771	7	7,362	4	10,578	6
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	9,992	5	10,000	5	10,596	5	11,415	6	6,638	4	8,378	5
ค่ารักษาพยาบาล	5,993	3	6,503	3	6,630	3	4,560	2	3,256	2	3,824	2
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	10,238	5	8,003	4	11,172	6	9,659	5	7,017	4	8,071	5
ค่าบริการส่วนตัว	8,374	4	9,541	5	8,592	4	8,886	4	6,060	4	4,898	3
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	11,248	6	10,681	5	10,180	5	9,254	4	6,191	4	5,510	3
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5,475	3	6,158	3	4,845	2	5,175	3	4,287	3	3,730	2
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	58,477	29	59,416	29	59,639	30	59,666	29	60,763	36	61,373	36
รวม	200,063	100	207,572	100	198,720	100	206,618	100	170,028	100	170,908	100

ตาราง 8 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ยต่อปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามอาชีพของมารดาและประเภทของค่าใช้จ่าย

หน่วย : บาท

ประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนตัว	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีการศึกษา จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของบิดา											
	รับราชการ		พนักงานรัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้างบริษัทเอกชน		เจ้าของกิจการ		เกษตรกร		อื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าที่พักอาศัย	31,650	16	52,500	23	37,962	18	34,370	16	25,152	15	25,463	14
ค่าอาหารประจำวัน	28,733	15	39,828	18	26,403	13	35,256	17	26,681	16	32,076	17
ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	13,182	7	14,013	6	16,253	8	15,442	7	12,141	7	13,288	7
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	12,336	6	14,625	6	11,359	6	14,476	7	6,700	4	11,612	6
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	10,005	5	9,925	4	10,994	5	11,879	6	6,438	4	8,642	5
ค่ารักษาพยาบาล	6,444	3	5,493	2	6,671	3	4,875	2	2,750	2	4,990	3
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	10,482	5	8,611	4	13,780	7	8,595	4	7,156	4	9,343	5
ค่าบริการส่วนตัว	8,344	4	9,000	4	9,776	5	8,954	4	5,866	4	6,948	4
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	11,245	6	9,802	4	11,054	5	9,476	5	5,836	4	8,214	4
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5,959	3	4,426	2	4,980	2	5,406	3	4,054	2	4,671	3
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	57,823	29	58,729	26	57,078	28	60,515	29	60,971	37	60,536	33
รวม	196,203	100	226,952	100	206,310	100	209,244	100	163,745	100	185,783	100

2.7 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวยแยกตามรายได้ต่อเดือนของบิดา

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพพบว่า นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไปมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 236,121 บาท นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 40,001-50,000 บาทต่อเดือนมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 216,693 บาท นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 30,001-40,000 บาท ต่อเดือนมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 200,288 บาท นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 20,001-30,000 บาท ต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 198,118 บาท นักศึกษาที่บิดาไม่มีรายได้มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 171,561 บาท และนักศึกษาก่อนที่บิดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ต่อเดือนมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 171,188 บาท ตามลำดับดังแสดงในตาราง 9

จากตาราง 9 พบว่านักศึกษาที่บิดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 60,549 บาท คิดเป็นร้อยละ 35 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 26,996 บาท และ 23,829 บาทคิดเป็นร้อยละ 16 และร้อยละ14 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท ต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 59,830 บาท คิดเป็น ร้อยละ 30 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย และ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 35,974 บาท และ 30,116 บาท คิดเป็นร้อยละ 18 และร้อยละ 15 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 30,001-40,000 บาท ต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 59,356 บาท คิดเป็น ร้อยละ 30 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 30,683 บาท และ 28,222 บาทคิด เป็นร้อยละ 15 และร้อยละ 14 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 40,001-50,000 บาทต่อเดือนมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 58,668 บาท คิดเป็นร้อยละ 27 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 41,626 บาท และ 34,692 บาทคิดเป็นร้อยละ 19 และร้อยละ 16 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 50,001 บาท ขึ้นไปมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 59,068 บาท คิดเป็นร้อยละ 25 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย และ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 42,891 บาท และ 39,123 บาทคิดเป็นร้อยละ 18 และร้อยละ 17 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาที่บิดามีไม่มีรายได้ มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุดโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 59,551 บาท คิดเป็นร้อยละ 35 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 32,744 บาท และ 24,250 บาทคิดเป็นร้อยละ 19 และร้อยละ 14 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ยต่อปีการศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของบิดาและประเภทของค่าใช้จ่าย

หน่วย : บาท											
ประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนตัว		ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีการศึกษา จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของบิดา									
		ต่ำกว่า 20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป	ไม่มีรายได้				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
ค่าที่พักอาศัย	23,829	14	35,974	18	28,222	14	34,692	16	42,891	18	24,250
ค่าอาหารประจำวัน	26,996	16	30,116	15	30,683	15	41,626	19	39,123	17	32,744
ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	13,083	8	12,345	6	15,241	8	15,684	7	18,712	8	12,647
ค่าบันเทิงและค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ	9,506	6	11,750	6	13,076	7	15,142	7	17,469	6	9,403
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	7,368	4	10,432	5	11,157	6	11,556	5	12,673	5	9,065
ค่ารักษาพยาบาล	3,686	2	5,817	3	6,471	3	3,092	1	7,444	3	2,947
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	7,913	5	9,457	5	11,972	6	8,746	4	11,448	5	5,600
ค่าบริการส่วนตัว	6,617	4	7,914	4	8,723	4	8,958	4	11,094	5	6,053
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	6,907	4	9,167	5	10,649	5	12,747	6	10,668	5	5,457
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4,734	3	5,316	3	4,738	2	5,782	3	5,531	2	3,844
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	60,549	35	59,830	30	59,356	30	58,668	27	59,068	25	59,551
รวม	171,188	100	198,118	100	200,288	100	216,693	100	236,121	100	171,561

ตาราง 10 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ยต่อปีการศึกษาของนักศึกษาแพทย์ โรงพยาบาล จําแนกตามรายได้ต่อเดือนของมารดา และประเภทของค่าใช้จ่าย

		หน่วย : บาท											
		ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีการศึกษา จําแนกตามรายได้ต่อเดือนของมารดา											
ประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนตัว	ต่ำกว่า 20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป	ไม่มีรายได้							
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
ค่าที่พักอาศัย	26,856	15	32,825	17	32,000	16	42,368	18	44,290	18	27,269	14	
ค่าอาหารประจำวัน	27,791	16	31,154	16	31,820	16	41,537	18	40,788	17	34,560	18	
ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	12,740	7	13,840	7	15,531	8	16,633	7	19,024	8	13,333	7	
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	10,292	6	12,571	6	13,787	7	17,333	7	16,308	7	10,891	6	
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	8,284	5	10,036	5	11,161	6	14,355	6	14,563	6	8,022	4	
ค่ารักษาพยาบาล	4,378	2	5,490	3	5,147	3	5,183	2	7,519	3	5,406	3	
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	8,227	5	10,170	5	9,588	5	7,921	3	9,783	4	10,317	5	
ค่าบริการส่วนตัว	6,852	4	8,105	4	8,469	4	12,067	5	11,781	5	6,594	3	
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	7,505	4	9,440	5	10,263	5	10,903	5	13,541	6	8,463	4	
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5,066	3	4,673	2	4,842	2	6,292	3	5,548	2	5,232	3	
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	60,216	34	59,596	30	58,625	29	59,813	26	59,129	24	59,780	31	
รวม	178,207	100	197,900	100	201,233	100	234,405	100	242,274	100	189,867	100	

2.9 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพพบว่า นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาทต่อเดือนมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 312,637 บาท รองลงมาคือ นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 20,001 บาทขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 255,384 บาท นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 10,001-15,000 บาทต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 264,128 บาท นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 5,001-10,000 บาท ต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 207,526 บาท และนักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 169,304 บาท ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 11

จากตาราง 11 พบว่านักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 59,485 บาท คิดเป็นร้อยละ 35 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 25,264 บาท และ 22,794 บาทคิดเป็นร้อยละ 15 และร้อยละ 13 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 5,001-10,000 บาท ต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 59,609 บาท คิดเป็นร้อยละ 29 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 36,562 บาท และ 35,032 บาทคิดเป็นร้อยละ 18 และร้อยละ 17 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 10,001-15,000 บาท ต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 61,154 บาท คิดเป็นร้อยละ 23 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 43,519 บาท และ 40,182 บาทคิดเป็นร้อยละ 16 และร้อยละ 15 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาทต่อเดือนมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 60,000 บาท และ 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 19 และร้อยละ 13 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

และนักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 20,001 บาทขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาโดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 60,417 บาท คิดเป็นร้อยละ 24 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 41,667 บาท และ 36,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 16 และร้อยละ 14 ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ยต่อปีการศึษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา
ที่ได้รับจากผู้ปกครอง และประเภทของค่าใช้จ่าย

ประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนตัว	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีการศึกษา จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา												หน่วย : บาท
	ต่ำกว่า 5,000บาท			5,001-10,000 บาท			10,001-15,000บาท			15,001-20,000บาท			20,001บาทขึ้นไป
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ค่าที่พักอาศัย	22,794	13	35,032	17	40,182	15	60,000	19	36,000	14			
ค่าอาหารประจำวัน	25,264	15	36,562	18	43,519	16	40,000	13	41,667	16			
ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	12,969	8	14,692	7	19,438	7	27,000	9	14,833	6			
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	9,433	6	13,199	6	22,039	8	28,889	9	39,167	15			
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	7,727	5	10,653	5	18,708	7	26,889	9	22,500	9			
ค่ารักษาพยาบาล	4,808	3	5,437	3	4,833	2	8,333	3	5,250	2			
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	8,548	5	8,837	4	13,715	5	15,000	5	6,000	2			
ค่าบริการส่วนตัว	6,199	4	8,978	4	14,608	6	17,222	6	7,833	3			
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	7,633	5	9,102	4	19,391	7	21,875	7	14,800	6			
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4,444	3	5,425	3	6,541	2	7,429	2	6,917	3			
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	59,485	35	59,609	29	61,154	23	60,000	19	60,417	24			
รวม	169,304	100	207,526	100	264,128	100	312,637	100	255,384	100			

ตอนที่ 3 สภาพปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย 11 ประเภท

ตาราง 12 ปัญหาทางการเงินแยกตามประเภทของค่าใช้จ่าย 11 ประเภท

ประเภทค่าใช้จ่าย	ปัญหาทางการเงิน						หน่วย : คน		
	มีปัญหา มาก	มีปัญหา ปานกลาง	มีปัญหาน้อย	มีปัญหาน้อย	ไม่มีปัญหา	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองจ่ายเงินค่าที่พัก ให้ต่ำกว่าที่กำหนด	7	38	70	9	659	85			
2. การมีเงินไม่เพียงพอในการจ่ายมัดจำค่าที่พักอาศัย	9	26	68	8.8	671	86.6			
3. การมีเงินไม่เพียงพอในการซื้ออาหารประจำวัน	14	56	208	26.8	496	64			
4. อัตราค่าอาหารในสถาบันของท่านแพงเกินไป	71	157	263	33.9	283	36.5			
5. คุณภาพของอาหารในสถาบันของท่านไม่เหมาะสมกับราคา	82	177	268	34.6	247	31.9			
6. ความไม่แน่นอนในการได้รับค่าพาหนะจากผู้ปกครอง	15	80	205	26.5	474	61.2			
7. การมีเงินไม่เพียงพอ เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าพาหนะในการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	25	94	194	25	461	59.5			
8. ความรู้สึกอึดอัดและเสียหน้าเพื่อนฝูงเนื่องจากไม่มีเงินเพื่อการบันเทิงและค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ	25	69	210	27.1	470	60.6			
9. การมีหนี้สินเนื่องจากต้องกู้ยืมเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายด้านบันเทิงและค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ	15	49	163	21	547	70.6			
10. การมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งเพิ่มเติมขึ้นเนื่องจากการทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	9	58	217	28	490	63.2			
11. การเสียค่าใช้จ่ายตัดเสื้อผ้าและเครื่องแต่งชุดใหม่เพื่อออกสังคมทุกครั้ง	19	65	223	28.8	467	60.3			
12. บิดา มารดาไม่มีเงินเพียงพอที่จะจ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาลให้แก่ท่านได้	2	21	99	12.8	652	84.1			
13. การมีภาระในการจ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็นจำนวนมากเพราะสุขภาพไม่ดีหรือมีโรคประจำตัว	10	37	78	10	649	83.7			
14. การไม่ได้รับค่าพาหนะไป/กลับภูมิลำเนาเดิมจากบิดามารดา	10	32	86	11.1	646	83.4			

ตาราง 12 (ต่อ)

ประเภทค่าใช้จ่าย	ปัญหาทางการเงิน						หน่วย : คน		
	มีปัญหาทางการเงิน มาก	มีปัญหา ปานกลาง	มีปัญหาน้อย	ร้อยละ	มีปัญหาน้อย	ร้อยละ	ไม่มีปัญหา	ร้อยละ	ร้อยละ
15. การมีหนี้สินเนื่องมาจากต้องกู้ยืมเงินเพื่อมาเป็นค่าพาหนะไป/กลับภูมิลำเนาเดิม	4	0.5	15	1.9	53	6.8	701	90.5	
16. การมีค่าบริการส่วนตัวเพิ่มขึ้นทำให้ท่านต้องหางานทำนอกเวลาเรียนเพื่อหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่าย	4	0.5	55	7.1	155	20	560	72.3	
17. การมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเนื่องจากการนิยมใช้สินค้าที่มีราคาสูง	35	4.5	93	12	178	23	468	60.4	
18. ความเข้มงวดของผู้ปกครองในการให้เงินเพื่อมาเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	38	4.9	95	12.3	246	31.7	395	51	
19. ความวิตกกังวลเนื่องจากมีเงินไม่เพียงพอสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	56	7.2	98	12.6	242	31.2	378	48.8	
20. ความไม่เข้าใจและไม่ยอมรับของผู้นปกครองเกี่ยวกับความจำเป็นในการใช้จ่ายค่าอุปกรณ์การศึกษา	14	1.8	58	7.5	179	23.1	523	67.5	
21. ท่านต้องทำงานนอกเวลาเรียนเพื่อหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษา	11	1.4	44	5.7	123	15.9	596	76.9	
22. การมีหนี้สินของผู้ปกครองอันเนื่องมาจากต้องกู้ยืมเงินเพื่อมาเป็นค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมการศึกษา	48	6.2	78	10.1	148	19.1	500	64.5	
23. ความจำเป็นต้องทำงานนอกเวลาเรียนเพื่อหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	19	2.5	56	7.2	112	14.5	587	75.7	

จากตารางที่ 12 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาทางการเงินส่วนนักศึกษาที่มีปัญหา มีปัญหาทางการเงินมากที่สุดในส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อค่าอาหารประจำวัน รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในส่วนของการใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินแยกตามประเภทของค่าใช้จ่ายพบว่า

ปัญหาทางการเงินประเภทบิดา มารดา หรือผู้ปกครองจ่ายเงินค่าที่พักให้ต่ำกว่าที่กำหนดนั้น ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 85 รองลงมาคือ มีปัญหาน้อยร้อยละ 9 มีปัญหาปานกลางร้อยละ 4.9 และมีปัญหามากร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทการมีเงินไม่เพียงพอในการจ่ายมัดจำค่าที่พักอาศัย ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 86.6 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 8.8 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 3.4 และมีปัญหามาก ร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอในการซื้ออาหารประจำวัน ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 26.8 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 7.2 และมีปัญหามาก ร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทอัตราค่าอาหารในสถาบันของท่านแพงเกินไป ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 36.5 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 33.9 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 20.3 และมีปัญหามาก ร้อยละ 9.2 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทคุณภาพของอาหารในสถาบันของท่านไม่เหมาะสมกับราคา ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีปัญหาน้อย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.6 รองลงมาคือไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.9 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 22.8 และมีปัญหามาก ร้อยละ 10.6 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทความไม่แน่นอนในการได้รับค่าพาหนะจากผู้ปกครอง ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 61.2 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 26.5 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 10.3 และมีปัญหามากร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทการมีเงินไม่เพียงพอในการใช้จ่ายเป็นค่าพาหนะเนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 59.5 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 25 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 12.1 และมีปัญหามากร้อยละ 3.2 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทความรู้สึกอึดอัดและเสียหน้าเพื่อนฝูงเนื่องจากไม่มีเงินเพื่อการบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60.6 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 27.1 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 8.9 และมีปัญหามากร้อยละ 3.2 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทมีหนี้สินเนื่องจากต้องยืมเงินเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายด้านบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 70.6 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 21 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 6.3 และมีปัญหามากร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทการมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มเพิ่มขึ้นเนื่องจากการทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 63.2 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 28 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 7.5 และมีปัญหามากร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทการเสียค่าใช้จ่ายตัดเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มชุดใหม่เพื่อออกสังคมทุกครั้ง ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60.3 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 28.8 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 8.4 และมีปัญหามากร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทบิดา มารดาไม่มีเงินเพียงพอที่จะจ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาลให้แก่ท่านได้ ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 84.1 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 12.8 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 2.7 และมีปัญหามากร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทการมีภาระในการจ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็นจำนวนมากเพราะสุขภาพไม่ดี หรือมีโรคประจำตัว ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 83.7 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 10 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 4.8 และมีปัญหามากร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทการไม่ได้รับค่าพาหนะไป/กลับภูมิลำเนาเดิมจากบิดามารดา ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 83.4 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 11.1 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 4.1 และมีปัญหามากร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินการมีหนี้สินเนื่องจากต้องกู้ยืมเงินเพื่อนำมาเป็นค่าพาหนะไป/กลับภูมิลำเนาเดิม ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.5 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 6.8 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 1.9 และมีปัญหามากร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทการมีค่าบริการส่วนตัวเพิ่มขึ้นทำให้ท่านต้องหางานทำนอกเวลาเรียนเพื่อหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่าย ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 72.3 รองลงมาคือมีปัญหาน้อย ร้อยละ 20 มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 7.1 และมีปัญหามากร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทการมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเนื่องจากการนิยมใช้สินค้าที่มีราคาสูง ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60.4 รองลงมาคือมีปัญหาบ่อย ร้อยละ 23 มีปัญหปานกลาง ร้อยละ 12 และมีปัญหามาก ร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทความเข้มงวดของผู้ปกครองในการให้เงินเพื่อมาเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51 รองลงมาคือมีปัญหาบ่อย ร้อยละ 31.7 มีปัญหปานกลาง ร้อยละ 12.3 และมีปัญหามาก ร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทความวิตกกังวลเนื่องจากมีเงินไม่เพียงพอสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 48.8 รองลงมาคือมีปัญหาบ่อย ร้อยละ 31.2 มีปัญหปานกลาง ร้อยละ 12.6 และมีปัญหามาก ร้อยละ 7.2 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทความไม่เข้าใจและไม่ยอมรับของผู้ปกครองเกี่ยวกับความจำเป็นในการใช้จ่ายค่าอุปกรณ์การศึกษา ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 67.5 รองลงมาคือมีปัญหาบ่อย ร้อยละ 23.1 มีปัญหปานกลาง ร้อยละ 7.5 และมีปัญหามาก ร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทท่านต้องทำงานนอกเวลาเรียนเพื่อหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษา ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 76.9 รองลงมาคือมีปัญหาบ่อย ร้อยละ 15.9 มีปัญหปานกลาง ร้อยละ 5.7 และมีปัญหามาก ร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทปัญหาการมีหนี้สินของผู้ปกครองอันเนื่องมาจากต้องกู้ยืมเงินเพื่อมาเป็นค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมการศึกษา ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64.5 รองลงมาคือมีปัญหาบ่อย ร้อยละ 19.1 มีปัญหปานกลาง ร้อยละ 10.1 และมีปัญหามาก ร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

ปัญหาทางการเงินประเภทต้องทำงานนอกเวลาเรียนเพื่อหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ส่วนใหญ่แล้วนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่มีปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75.7 รองลงมาคือมีปัญหาบ่อย ร้อยละ 14.5 มีปัญหปานกลาง ร้อยละ 7.2 และมีปัญหามาก ร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การศึกษาเปรียบเทียบ ปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
จำแนกตาม เพศ คณะ ระดับชั้น ภูมิภาค อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของ
มารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดาและรายได้ต่อเดือนของนัก
ศึกษา (ตารางที่ 13 - ตารางที่ 26)

4.1 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามเพศ

ตาราง 13 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตาม
เพศและประเภทของค่าใช้จ่าย

ปัญหาทางการเงินแยก ตามประเภทของค่าใช้จ่าย	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย	0.3925	1.0564	0.4137	1.0193	-0.277
ปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน	2.5324	2.2490	2.6570	2.1739	-0.763
ปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	1.1160	1.3725	1.1227	1.3948	-0.064
ปัญหาด้านค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	1.0853	1.4345	0.8960	1.6386	1.632
ปัญหาด้านค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	1.0478	1.2238	0.9626	1.2594	0.923
ปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล	0.4164	0.9349	0.4285	0.9829	-0.169
ปัญหาด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	0.3836	0.9435	0.3389	0.8705	0.670
ปัญหาด้านค่าบริการส่วนตัว	0.9829	1.2591	0.9522	1.3006	0.323
ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	1.4403	1.6367	1.5260	1.6943	-0.691
ปัญหาด้านค่าอุปกรณ์การศึกษา	0.7509	1.2118	0.7505	1.2316	0.004
ปัญหาด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	0.8874	1.4350	0.9751	1.5095	-0.798
รวม	11.0548	9.4863	11.0231	9.3540	0.045

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 13 พบว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษา ณ มหาวิทยาลัย
กรุงเทพมีปัญหาทางการเงิน ทั้ง 11 ประเภท โดยรวมไม่แตกต่างกัน

4.2 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามคณะ

ตาราง 14 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงิน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตาม คณะและประเภทของค่าใช้จ่าย

ปัญหาทางการเงินแยกตาม ประเภทของค่าใช้จ่าย	เศรษฐศาสตร์		บริหารธุรกิจ		บัญชี		นิติศาสตร์		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย	0.2222	0.6980	0.3849	1.0453	0.4500	1.0088	0.4737	1.1017	1.517
ปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน	2.2593	1.7887	2.7079	2.2562	2.8100	1.8786	2.5132	2.2806	0.761
ปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	0.8519	1.1670	1.1409	1.4399	0.8100	1.2447	1.2171	1.3784	1.923
ปัญหาด้านค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	0.5926	0.8439	0.8179	1.2168	0.7700	1.2701	1.2204	1.9703	3.496
ปัญหาด้านค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	0.8519	1.3785	0.9588	1.2339	0.8600	1.2393	1.0395	1.1989	1.172
ปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล	0.1852	0.6225	0.3680	0.9203	0.4400	0.9568	0.5395	1.0523	2.801
ปัญหาด้านค่าพาหนะไปกลับผู้มีสำเนาเดิม	0.3704	0.8389	0.2818	0.8240	0.3300	0.7393	0.4686	1.0317	2.385
ปัญหาด้านค่าบริการส่วนตัว	0.6296	0.8389	0.7938	1.1885	0.6100	1.1091	1.2961	1.3899	9.241
ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายบัตรเดบิต	1.4074	1.5507	1.3230	1.5665	1.3600	1.7496	1.7533	1.7618	3.123
ปัญหาด้านค่าอุปกรณ์การศึกษา	0.1852	0.4833	0.7732	1.3301	0.4200	0.8187	0.8882	1.2135	4.327
ปัญหาด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	0.6667	1.1435	0.9759	1.5390	0.8500	1.4797	0.9967	1.4970	0.689
รวม	8.2222	6.0468	10.5261	9.0765	9.7100	8.6833	12.4290	10.0565	3.255

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 14 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนในคณะแตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงิน ด้านค่าบริการส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 มีปัญหาด้านค่าบ้านเช่าและค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับ ภูมิสำเนาเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม และค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ไม่พบความแตกต่าง และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนในคณะที่แตกต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ดังนั้นเพื่อที่จะทราบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนในคณะที่ต่างกันคู่ใดบ้างมีปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทต่างกัน ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ Scheffe ดังแสดงในตาราง 15

จากตาราง 15 จะเห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนคณะต่างกันเมื่อนำมาทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่ในปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษา แต่ถ้าดูจากคะแนนเฉลี่ยจะพบว่า นักศึกษาที่เรียนในคณะนิติศาสตร์ มีปัญหาทางการเงินสูงที่สุด (12.4290) รองลงมาคือ คณะบริหารธุรกิจ (10.5261) คณะนิเทศศาสตร์ (9.7692) คณะบัญชี (9.7100) และสุดท้ายคือคณะเศรษฐศาสตร์ (8.2222) มีคะแนนปัญหาทางการเงินต่ำที่สุด

ตาราง 15 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามคณะเป็นรายคู่

คณะ	คะแนนเฉลี่ย	เศรษฐศาสตร์	บัญชี	นิติศาสตร์	บริหารธุรกิจ	นิเทศศาสตร์
		8.2222	9.7100	9.7692	10.5261	12.4290
เศรษฐศาสตร์	8.2222	-	1.4878	1.547	2.3039	4.2068
บัญชี	9.7100		-	0.0592	0.8161	2.719
นิติศาสตร์	9.7692			-	0.7569	2.6598
บริหารธุรกิจ	10.5261				-	1.9029
นิเทศศาสตร์	12.4290					-

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามระดับชั้นปี

ตาราง 16 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามระดับชั้นปีและประเภทของค่าใช้จ่าย

ปัญหาทางการเงินแยกตามประเภทของค่าใช้จ่าย	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย	0.5000	1.1927	0.4000	0.9763	0.3878	0.9885	0.2876	0.8711	1.357
ปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน	2.4458	2.1833	2.9568	2.2909	2.6990	2.3152	2.3333	1.9126	2.907
ปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	1.1375	1.3698	1.0541	1.2927	1.1276	1.4426	1.1634	1.4530	0.204
ปัญหาด้านค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	1.0125	1.9926	0.9243	1.2357	0.9439	1.3745	0.9804	1.3977	0.131
ปัญหาด้านค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	1.0292	1.2754	0.9351	1.2051	1.0051	1.2870	1.0000	1.2031	0.207
ปัญหาด้านค่ารถพยาบาล	0.5583	1.0454	0.4541	1.0781	0.3015	0.7132	0.3333	0.9459	3.142
ปัญหาด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	0.5250	1.0059	0.2703	0.7957	0.3128	0.8673	0.2484	0.8451	4.329
ปัญหาด้านค่าบริการส่วนตัว	0.9167	1.2582	1.1027	1.2092	1.0204	1.4285	0.7974	1.2050	1.818
ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	1.4750	1.5468	1.8162	1.8204	1.5663	1.7543	1.0392	1.4685	6.323
ปัญหาด้านค่าอุปกรณ์การศึกษา	0.8625	1.3041	0.6541	1.0211	0.8265	1.3551	0.5948	1.1206	2.142
ปัญหาด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	1.1333	1.5028	0.9243	1.4688	1.0051	1.6220	0.5817	1.1955	4.540
รวม	11.5958	10.0158	11.4919	8.3491	11.2262	9.9753	9.3595	8.7092	2.087

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 16 พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนปัญหาด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัญหาด้านค่าอาหารประจำวันและปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัวและค่าอุปกรณ์การศึกษา ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยรวมทุกประเภทของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยจำแนกตามชั้นปีไม่พบความแตกต่าง

4.4 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามภูมิลำเนา

ตาราง 17 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงิน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพจำแนกตาม ภูมิลำเนาและประเภทของค่าใช้จ่าย

ปัญหาทางการเงินแยกตาม ประเภทของค่าใช้จ่าย	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย	0.1632	0.6638	0.7072	1.2978	-7.078
ปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน	2.4639	2.2228	2.7913	2.1654	-2.061
ปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	1.2354	1.4136	0.9768	1.3380	2.606
ปัญหาด้านค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	1.0443	1.7708	0.8725	1.2626	1.573
ปัญหาด้านค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	0.9580	1.2411	1.0406	1.2522	-0.916
ปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล	0.3869	0.9270	0.4699	1.0085	-1.178
ปัญหาด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	0.2079	0.7411	0.5391	1.0339	-5.003
ปัญหาด้านค่าบริการส่วนตัว	0.9907	1.2733	0.9304	1.2988	0.648
ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	1.4965	1.7030	1.4899	1.6356	0.055
ปัญหาด้านค่าอุปกรณ์การศึกษา	0.7809	1.2356	0.7130	1.2087	0.767
ปัญหาด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	0.8485	1.3716	1.0580	1.6020	-1.927
รวม	10.5888	9.0817	11.5887	9.7614	-1.472

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพและต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดมีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย และค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และปัญหาด้านค่าอาหารประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาทางการเงิน ด้านค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ด้านค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ด้านค่ารักษาพยาบาล ด้านค่าบริการส่วนตัว ด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ด้านค่าอุปกรณ์การศึกษา และด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ไม่พบความแตกต่าง

4.5 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามอาชีพบิดา

ตาราง 18 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามอาชีพบิดาและประเภทของค่าใช้จ่าย

ปัญหาทางการเงินแยกตามประเภทของค่าใช้จ่าย	รับราชการ		พนักงานรัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้างบริษัทเอกชน		เจ้าของกิจการ		เกษตรกร		อื่นๆ		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย	0.3958	1.0658	0.3896	1.0151	0.2212	0.6677	0.2997	0.8392	1.1842	1.7490	0.3393	0.7693	10.646 ^{***}
ปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน	2.7361	2.3295	2.7143	2.4380	2.3750	1.8653	2.3691	2.1523	3.3421	2.3010	2.9484	2.0308	3.108 ^{**}
ปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	1.1250	1.4185	1.1558	1.4055	1.2115	1.2898	1.0789	1.3768	1.2237	1.5714	0.9821	1.2576	0.352
ปัญหาด้านค่าบ้านแก่งและค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ	1.0764	1.3643	1.2597	3.0061	1.0288	1.2730	0.8770	1.2682	1.0000	1.5429	0.6429	1.1350	1.411
ปัญหาด้านค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งตัว	1.0903	1.2896	0.9740	1.2352	1.0962	1.2269	0.9085	1.2148	1.0658	1.2684	0.9821	1.3415	0.664
ปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล	0.4583	1.0895	0.3390	0.8673	0.5481	0.9642	0.3218	0.8627	0.5658	1.0499	0.6071	1.1230	1.958
ปัญหาด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	0.4306	0.9286	0.2727	0.9267	0.3592	0.8501	0.2429	0.7882	0.7237	1.2501	0.4107	0.7574	3.999 ^{***}
ปัญหาด้านค่าบริการส่วนตัว	1.1042	1.3675	1.3896	1.5317	1.0000	1.1906	0.8297	1.2154	0.9079	1.2130	0.7857	1.2168	3.029 ^{**}
ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	1.7917	1.7813	1.7532	1.9612	1.3173	1.4229	1.2934	1.5607	1.7237	1.8518	1.5179	1.6067	2.747 ^{**}
ปัญหาด้านค่าอุปกรณ์การศึกษา	0.8264	1.2700	0.9351	1.2176	0.7500	1.0121	0.6246	1.1312	1.0395	1.5444	0.6250	1.4086	2.114
ปัญหาด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	1.1181	1.6280	1.0260	1.4232	0.9038	1.2504	0.6246	1.2277	1.7763	2.0887	1.1071	1.3971	8.759 ^{***}
รวม	12.1528	10.4976	12.2091	10.2025	10.8641	7.5629	9.4700	8.2698	14.5526	11.9090	10.9464	8.9735	4.650 ^{***}

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 18 พบว่าอาชีพของบิดาที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ด้านค่าที่พักอาศัย ด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน ค่าบริการส่วนตัวและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาลและค่าอุปกรณ์การศึกษาไม่พบความแตกต่างทางสถิติ และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภท ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่บิดามีอาชีพแตกต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ดังนั้นเพื่อที่จะทราบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดามีอาชีพที่แตกต่างกัน คู่ใดบ้างที่มีปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทต่างกัน ผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe ดังแสดงในตาราง 19

จากตาราง 19 จะเห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดามีอาชีพเกษตรกร และนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดามีอาชีพเจ้าของกิจการ มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดามีอาชีพต่างกันคู่อื่น ๆ มีปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาต่อคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดามีอาชีพเกษตรกร มีคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินสูงสุด (14.5526) ซึ่งตรงข้ามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดามีอาชีพเจ้าของกิจการ มีคะแนนปัญหาทางการเงินต่ำสุด (9.4700)

ตาราง 19 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามอาชีพของบิดาเป็นรายคู่

คณะ	คะแนนเฉลี่ย	เจ้าของกิจการ	ลูกจ้างบริษัทเอกชน	อื่น ๆ	รับราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	เกษตรกร
		9.4700	10.8641	10.9464	12.1528	12.2091	14.5526
เจ้าของกิจการ	9.4700	-	1.3941	1.4764	2.6828	2.7391	5.0826
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	10.8641		-	0.0823	1.2887	1.345	3.6885
อื่น ๆ	10.9464				1.2064	1.2627	3.6062
รับราชการ	12.1528				-	0.0563	2.3998
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12.2091						2.3435
เกษตรกร	14.5526						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.6 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามอาชีพของมารดา

ตาราง 20 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามอาชีพของมารดาและประเภทของค่าใช้จ่าย

ปัญหาทางการเงินแยกตาม ประเภทของค่าใช้จ่าย	รับราชการ			พนักงานรัฐวิสาหกิจ			ลูกจ้างบริษัท เอกชน			เจ้าของกิจการ			อื่นๆ			F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย	0.5086	1.2194	0.2759	0.7901	0.2125	0.6501	0.2842	0.8349	1.1143	1.7656	0.3818	0.8798	0.8798	8.791	...	
ปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน	2.7328	2.4860	2.6897	2.1374	2.8875	2.2863	2.2807	2.0171	3.2571	2.1848	2.6545	2.2242	2.2242	2.873	...	
ปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	1.0690	1.3169	1.3103	1.3273	1.2625	1.4386	0.9368	1.2346	1.2286	1.5149	1.2909	1.5812	1.5812	2.017	...	
ปัญหาด้านค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	1.1121	1.5423	1.2586	1.4934	1.1125	1.3779	0.8667	1.7988	0.9571	1.3981	0.8727	1.3027	1.3027	1.094	...	
ปัญหาด้านค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	1.1638	1.3891	1.0862	1.3016	0.9875	1.1080	0.8807	1.1566	1.0571	1.1781	1.0182	1.3546	1.3546	1.015	...	
ปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล	0.5698	1.1734	0.4310	0.8607	0.5500	0.9795	0.3614	0.9453	0.5571	1.0020	0.3091	0.8236	0.8236	1.789	...	
ปัญหาด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	0.4052	0.9778	0.2241	0.5936	0.5063	1.0237	0.2316	0.7285	0.6429	1.0906	0.3879	1.0036	1.0036	3.375	...	
ปัญหาด้านค่าบริการส่วนตัว	1.0603	1.3660	1.2414	1.4056	1.3625	1.4862	0.8211	1.2389	1.0143	1.1977	0.8303	1.1349	1.1349	3.347	...	
ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	2.0517	1.9642	1.6207	1.6841	1.8500	1.5998	1.2070	1.5161	1.6143	1.6879	1.3273	1.6161	1.6161	5.615	...	
ปัญหาด้านค่าอุปกรณ์การศึกษา	0.8879	1.2973	0.7931	1.1201	0.9250	1.2302	0.6316	1.1603	1.0286	1.4343	0.6424	1.1891	1.1891	2.168	...	
ปัญหาด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการ ศึกษา	1.0517	1.6250	0.7586	1.2184	1.1875	1.4849	0.6456	1.2521	1.7714	2.0300	0.9697	1.4031	1.4031	7.751	...	
รวม	12.6129	11.2000	11.6897	8.3502	12.9367	8.8656	9.1474	8.1836	14.2429	11.2100	10.6848	9.1096	9.1096	5.489	...	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 พบว่าอาชีพของมารดาที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาทางการเงินของ นักศึกษามหาวิทยาลัย ด้านค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าบริการส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัญหาด้านค่าอุปกรณ์การศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และค่ารักษาพยาบาล ไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภท ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีอาชีพต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe ดังแสดงใน ตาราง 21

จากตาราง 21 จะเห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีอาชีพ เกษตรกรและ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีอาชีพเจ้าของกิจการ มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีอาชีพ อื่น ๆ พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับราชการ ลูกจ้างบริษัทเอกชน มีปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า นักศึกษามหาวิทยาลัย กรุงเทพที่มารดามีอาชีพเกษตรกรมีคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินสูงที่สุด (14.2429) ซึ่งตรง ข้ามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีอาชีพเจ้าของกิจการมีคะแนนปัญหาทางการเงิน ต่ำที่สุด (9.1474)

ตาราง 21 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามอาชีพของมารดาเป็นรายคู่

คณะ	เจ้าของกิจการ		อื่น ๆ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	รับราชการ	ลูกจ้างบริษัทเอกชน	เกษตรกร
	คะแนนเฉลี่ย	9.1474					
เจ้าของกิจการ	9.1474	-	1.5374	2.5423	3.4655	3.7893	5.0955
อื่น ๆ	10.6848		-	1.0049	1.9281	2.2519	3.5581
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11.6897				0.9232	1.247	2.5532
รับราชการ	12.6129				-	0.3238	1.63
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	12.9367					-	1.3062
เกษตรกร	14.2429						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.7 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ของบิดา

ตาราง 22 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตาม รายได้ของบิดาและประเภทของค่าใช้จ่าย

ปัญหาทางการเงินแยกตาม ประเภทของค่าใช้จ่าย	ต่ำกว่า 20,000 บาท		20,001-30,000 บาท		30,001-40,000 บาท		40,001-50,000 บาท		50,001 บาทขึ้นไป		ไม่มีรายได้		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย	0.6474	1.3281	0.4562	1.0625	0.2276	0.7222	0.2747	0.8309	0.2105	0.7924	0.3846	0.8771	4.106***
ปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน	3.0053	2.1664	2.5991	2.2300	2.7561	2.1361	2.0549	2.0729	2.0702	2.1149	3.1538	2.4766	4.432***
ปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	1.2579	1.5230	1.3272	1.4558	1.0488	1.2730	0.8352	1.1379	0.7632	1.2069	1.2308	1.3853	3.812**
ปัญหาด้านค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	1.1053	1.4655	1.0092	1.3506	1.0976	2.4808	0.7363	1.1910	0.7368	1.1525	0.8718	1.1512	1.419
ปัญหาด้านค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	0.9316	1.2685	1.1613	1.3041	0.9024	1.1624	0.8022	1.0352	0.9474	1.2254	1.2564	1.4818	1.830
ปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล	0.5263	1.0424	0.4521	0.9992	0.4228	0.9409	0.1868	0.5560	0.2632	0.8627	0.7949	1.2810	3.405**
ปัญหาด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	0.4263	0.9385	0.4516	1.0313	0.2623	0.8411	0.3187	0.7871	0.1316	0.5567	0.5128	1.0227	2.711**
ปัญหาด้านค่าบริการส่วนตัว	0.8421	1.2156	1.2212	1.4262	1.0569	1.2565	0.6703	1.0441	0.7544	1.2015	1.1282	1.3607	3.973**
ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	1.5895	1.7182	1.6959	1.7023	1.5691	1.6990	1.0549	1.5302	1.0439	1.4597	2.0000	1.7168	4.528**
ปัญหาด้านค่าอุปกรณ์การศึกษา	0.8632	1.3771	0.8802	1.2414	0.8455	1.1807	0.4066	0.8162	0.4211	0.9767	0.9487	1.5886	4.347**
ปัญหาด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียม	1.5684	1.8554	0.9539	1.4200	0.8374	1.2699	0.4176	0.9553	0.3947	1.0358	0.9744	1.4046	13.296***
การศึกษา													
รวม	12.7632	10.1367	12.2078	9.9916	11.0738	8.9629	7.7582	6.6955	7.7368	7.3038	13.2564	10.4421	7.741

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 22 พบว่ารายได้ของบิดาที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหาทางการเงินของ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพด้าน ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัญหาด้าน ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มไม่พบความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดามีรายได้ ต่างกันพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe ดังแสดงในตาราง 23

จากตาราง 23 จะเห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดาไม่มีรายได้ แตกต่างจากนักศึกษที่บิดามีรายได้ 40,001-50,000 บาท และ 50,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักศึกษาที่บิดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท แตกต่างจากนักศึกษที่บิดามีรายได้ 40,001-50,000 บาท และ 50,001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษที่บิดามีรายได้ 20,001-30,000 บาท แตกต่างจากนักศึกษที่บิดามีรายได้ 40,001-50,000 บาทและ 50,001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ บิดามีรายได้ต่างกันคู่อื่น ๆ มีปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่านักศึกษที่บิดาไม่มีรายได้ ซึ่งส่วนใหญ่จะถึงแก่กรรมจึงไม่มี รายได้ มีคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินสูงที่สุด (13.2564) รองมาคือนักศึกษที่บิดามีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท (12.7632) และนักศึกษที่บิดามีรายได้ 20,001-30,000 บาท (12.2078) ซึ่งตรงข้ามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินต่ำที่สุด (7.7368) รองลงมาคือ นักศึกษที่บิดามีรายได้ 40,001-50,000 บาท (7.7582)

ตาราง 23 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ของบิดาเป็นรายคู่

คณะ	คะแนนเฉลี่ย	50,001 บาทขึ้นไป	40,001-50,000 บาท	30,001-40,000 บาท	20,001-30,000 บาท	ต่ำกว่า 20,000 บาท	ไม่มีรายได้
		7.7368	7.7582	11.0738	12.2078	12.7632	13.2564
50,001 บาทขึ้นไป	7.7368	-	0.0214	3.337	4.471**	5.0264**	5.5196**
40,001-50,000 บาท	7.7582		-	3.3156	4.4496**	5.005**	5.4982**
30,001-40,000 บาท	11.0738			-	1.134	1.6894	2.1826
20,001-30,000 บาท	12.2078				-	0.5554	1.0486
ต่ำกว่า 20,000 บาท	12.7632					-	0.4932
อื่นๆ	13.2564						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.8 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ของมารดา

ตาราง 24 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ของมารดาและประเภทของค่าใช้จ่าย

ปัญหาทางการเงินแยก	ตาม	ต่ำกว่า 20,000 บาท						20,001-30,000 บาท						30,001-40,000 บาท						40,001-50,000 บาท						50,001 บาทขึ้นไป						ไม่มีรายได้					
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	F							
ประเภทของค่าใช้จ่าย																																					
ปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย		0.6169	1.2704	0.3732	1.0211	0.2100	0.6079	0.2239	0.7349	0.2424	0.8781	0.3690	0.9022	3.662																							
ปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน		3.1452	2.1809	2.5694	2.2288	2.2600	1.9572	1.9552	2.3318	201515	2.0475	2.4286	2.1969	5.474																							
ปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา		1.3710	1.5269	1.0957	1.3553	0.9000	1.1677	0.8955	1.1951	0.6818	1.0693	1.2262	1.4918	3.991																							
ปัญหาด้านค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ		1.2661	2.0818	0.8756	1.2648	0.8500	1.1839	0.6866	1.0329	0.6515	1.0883	0.9286	1.4293	3.079																							
ปัญหาด้านค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม		1.1492	1.3787	0.9522	1.1341	0.7700	1.0136	0.9104	1.1245	1.0455	1.2702	0.9405	1.3915	1.583																							
ปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล		0.5407	1.0864	0.4258	0.9123	0.3600	0.8105	0.3582	0.9645	0.2273	0.8557	0.3571	0.9397	1.512																							
ปัญหาด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม		0.4315	0.9667	0.3349	0.8564	0.3232	0.7118	0.2090	0.7495	0.1515	0.5036	0.5000	1.2467	1.884																							
ปัญหาด้านค่าบริการส่วนตัว		1.0202	1.2580	1.0335	1.3206	0.9300	1.2891	0.7612	1.2197	0.9242	1.3957	0.8571	1.2335	0.693																							
ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด		1.6774	1.6765	1.6172	1.6947	1.4200	1.6403	1.0299	1.5761	1.1515	1.5417	1.3690	1.7340	2.569																							
ปัญหาด้านค่าอุปกรณ์การศึกษา		0.9556	1.4092	0.7129	1.1367	0.7700	1.2048	0.5075	0.9594	0.4545	0.9795	0.6429	1.1475	2.906																							
ปัญหาด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา		1.3952	1.7579	0.7512	1.3428	0.7400	1.1247	0.5821	1.1030	0.4242	1.0822	1.0119	1.5010	8.545																							
รวม		13.5690	10.3366	10.7416	9.1709	9.5758	7.5554	8.1194	7.7274	8.1061	7.5796	10.6310	9.8553	6.988																							

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 พบว่ารายได้ของมารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหาทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพด้าน ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าอุปกรณ์การศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าบริการส่วนตัว ไม่พบความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมาทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe ดังแสดงในตาราง 25

จากตาราง 25 จะเห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท แตกต่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไป กับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ 40,001-50,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท แตกต่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ 30,001-40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ต่างกันคู่อื่น ๆ มีปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาทมีคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินสูงที่สุด (13.5690) ซึ่งตรงข้ามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ 50,000 บาทขึ้นไปมีคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินต่ำที่สุด (8.1061) รองลงมาคือนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ 40,001-50,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินเฉลี่ยต่ำลงมา (8.1194) และนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ 30,001-40,000 บาทมีคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินเฉลี่ยต่ำรองลงมา (9.5758)

ตาราง 25 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ของมารดาเป็นรายคู่

คณะ	คะแนนเฉลี่ย	50,001 บาทขึ้นไป	40,001-50,000 บาท	30,001-40,000 บาท	ไม่มีรายได้	20,001-30,000 บาท	ต่ำกว่า 20,000 บาท
		8.1061	8.1194	9.5758	10.6310	10.7416	13.5690
50,001 บาทขึ้นไป	8.1061	-	0.0133	1.4697	2.5249	2.6355	5.4629
40,001-50,000 บาท	8.1194		-	1.4564	2.5116	2.6222	5.4496
30,001-40,000 บาท	9.5758			-	1.0552	1.1658	3.9932
อื่นๆ	10.6310				-	0.1106	2.938
20,001-30,000 บาท	10.7416					-	2.8274
ต่ำกว่า 20,000 บาท	13.5690						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.9 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามเงินเดือนที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครอง

ตาราง 26 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามเงินเดือนที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครอง

และประเภทของค่าใช้จ่าย

ปัญหาทางการเงินแยกตามประเภทของค่าใช้จ่าย	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001-20,000 บาท		20,001 บาทขึ้นไป		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย	0.3786	1.0569	0.4460	1.0154	0.2692	0.9313	0.3333	1.0000	0.8333	1.6021	0.691
ปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน	2.8873	2.2045	2.5291	2.1807	1.5962	2.0317	1.6667	2.2361	1.6667	1.6330	5.041
ปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา	1.2832	1.4469	0.9640	1.3234	1.1154	1.2312	1.3333	1.6583	0.8333	1.6021	2.482
ปัญหาด้านค่าบ้านเช่าและค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ	0.9364	1.3434	1.0249	1.8003	0.7885	1.2100	1.0000	1.7321	0.8333	0.9832	0.336
ปัญหาด้านค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	0.8815	1.2136	1.1080	1.3047	0.9423	0.9785	1.3333	1.3229	0.6667	1.0328	1.761
ปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล	0.4249	0.9964	0.3853	0.8997	0.5385	0.8958	0.8889	1.5366	1.0000	2.0000	1.389
ปัญหาด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	0.2775	0.7827	0.3750	0.9328	0.6346	0.9707	0.5556	1.6667	1.0000	2.0000	2.860
ปัญหาด้านค่าบริการส่วนตัว	0.8902	1.2228	1.0139	1.3027	1.0000	1.4686	1.4444	1.5899	1.1667	1.6021	0.783
ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	1.5636	1.6656	1.4543	1.6894	1.4423	1.6967	0.6667	1.1180	1.5000	1.5166	0.763
ปัญหาด้านค่าอุปกรณ์การศึกษา	0.6618	1.1183	0.8393	1.3131	0.7885	1.2732	0.4444	1.0138	0.6667	1.2111	1.091
ปัญหาด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	1.1358	1.5867	0.7950	1.4150	0.7308	1.1222	0.6667	1.1180	0.8333	1.3292	2.744
รวม	11.3208	8.8566	10.9503	9.8486	9.8462	8.8769	10.3333	11.7047	11.0000	14.6969	0.307

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 พบว่าเงินเดือนที่นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพได้รับจากผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ด้านค่าอาหารประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา และค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาด้าน ค่าที่พัก ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาไม่พบความแตกต่าง และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ได้รับเงินเดือนจากผู้ปกครองต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ เพื่อเสนอแนะให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบข้อมูล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการใช้ประกอบการบริหารมหาวิทยาลัยต่อไป

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษานี้ มีจำนวน 744 คน ซึ่งได้จากการสุ่มจากประชากร โดยมีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างจากตาราง Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จาก ประชากร 20,000 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 392 คน

ขั้นที่ 2 เพื่อให้เกิดความแม่นยำในงานวิจัยมากขึ้น จึงได้เพิ่มการใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่ง ชั้น (Stratified random sampling) และใช้สัดส่วนในการสุ่มร้อยละ 5 ของประชากรทั้งหมด ได้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 774 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นซึ่งมี ลักษณะเป็นแบบคำถามปลายเปิดและแบบมาตราส่วนประมาณค่า

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล
2. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน เพื่อทดสอบค่า ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ $t - test$ และกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้ $F - test$ และเมื่อ พบความแตกต่างจึงทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตาม เพศ คณะ ระดับชั้นปี ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดา และรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ได้ผลดังนี้

1.1 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามเพศ

นักศึกษาชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวมทั้ง 11 ประเภทเฉลี่ยต่อปีการศึกษาเป็นจำนวนรวม 203,686 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาหญิง มีจำนวนรวม 193,951 บาท

1.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามคณะ

นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีสูงที่สุดคือ 221,438 บาท รองลงมาคือ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และนักศึกษาคณะบัญชี มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปี 214,470 บาท 212,985 บาท 179,826 บาท 175,886 บาท ตามลำดับ

1.3 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามระดับชั้นปี

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปี ในระดับใกล้เคียงกัน คือ 205,730 บาท 205,552 บาท รองลงมา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่ง มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 193,171 บาท และ 189,526 บาท ตามลำดับ

1.4 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามภูมิลำเนาเดิม

นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวมทั้ง 11 ประเภทเฉลี่ยต่อปีการศึกษาเป็นจำนวนรวม 201,668 บาท ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดซึ่งมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวมทั้ง 11 ประเภทเฉลี่ยต่อปีการศึกษาเป็นจำนวนรวม 194,568 บาท

1.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามอาชีพปัจจุบันของบิดา

นักศึกษาที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงที่สุด คือ 207,572 บาท รองลงมา คือ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพเจ้าของกิจการ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับราชการ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน นักศึกษาที่บิดามีอาชีพอื่น ๆ และนักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกรมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว เท่ากับ 206,618 บาท 200,063 บาท 198,720 บาท 170,908 บาท 170,028 บาท ตามลำดับ

1.6 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามอาชีพปัจจุบันของมารดา

นักศึกษาที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงที่สุดคือ 226,952 บาท รองลงมาคือ นักศึกษาที่มารดามีอาชีพเจ้าของกิจการ นักศึกษาที่มารดามีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน นักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับราชการ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพอื่น ๆ และนักศึกษา

ที่มารดา มีอาชีพเกษตรกรรมมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว เท่ากับ 209,244 บาท 206,310 บาท 196,203 บาท 185,783 บาท 163,745 บาท ตามลำดับ

1.7 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามรายได้ต่อเดือนของบิดา

นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไปมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงสุด คือ 236,121 บาท รองลงมาคือ นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 40,001-50,000 บาทต่อเดือน นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 30,001-40,000 บาทต่อเดือน นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 20,001-30,000 บาท ต่อเดือน นักศึกษาที่บิดาไม่มีรายได้ และนักศึกษาที่บิดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ต่อเดือนมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว เท่ากับ 216,693 บาท 200,288 บาท 198,118 บาท 171,561 บาท 171,188 บาท ตามลำดับ

1.8 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามรายได้ต่อเดือนของมารดา

นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไปมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงสุด คือ 242,274 บาท รองลงมา คือ นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 40,001-50,000 บาทต่อเดือน นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 30,001-40,000 บาทต่อเดือน นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 20,001-30,000 บาทต่อเดือน นักศึกษาที่มารดาไม่มีรายได้ และนักศึกษาที่มารดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเท่ากับ 234,405 บาท 201,233 บาท 197,900 บาท 189,867 บาท 178,207 บาท ตามลำดับ

1.9 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแยกตามรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา

นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาทต่อเดือนมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว สูงที่สุด คือ 312,637 บาท รองลงมาคือ นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 20,001 บาทขึ้นไป นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 10,001-15,000 บาทต่อเดือน นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 5,001-10,000 บาทต่อเดือน และนักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเท่ากับ 255,384 บาท 264,128 บาท 207,526 บาท 169,304 บาท ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบ ปัญหาทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตาม เพศ คณะ ระดับชั้น ภูมิภาค อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดาและรายได้ ต่อเดือนของนักศึกษา ได้ผลดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาแยกตามเพศ

นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมีปัญหาทางการเงิน ทั้ง 11 ประเภท และโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 1)

2.2 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาแยกตามคณะ

นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนในคณะแตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ด้านค่าบริการส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ปัญหาด้านค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม และค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ไม่พบความแตกต่าง และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนในคณะที่แตกต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

2.3 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาแยกตามระดับชั้นปี

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนปัญหาด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัญหาด้านค่าอาหารประจำวันและปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัวและค่าอุปกรณ์การศึกษา ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยจำแนกตามชั้นปีไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 3)

2.4 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาแยกตามภูมิลำเนาเดิม

นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพและต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดมีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย และค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และปัญหาด้านค่าอาหารประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาทางการเงิน ด้านค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ด้านค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ด้านค่ารักษาพยาบาล ด้านค่าบริการส่วนตัว ด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ด้านค่าอุปกรณ์การศึกษาและด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 4)

2.5 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาแยกตามอาชีพปัจจุบันของบิดา

อาชีพของบิดาที่แตกต่างกันมีปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ด้านค่าที่พักอาศัย ด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน ค่าบริการ ส่วนตัวและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบันทึงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล และค่าอุปกรณ์การศึกษาไม่พบความแตกต่างกันทางสถิติ และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยรวมทุกประเภท ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีบิดามีอาชีพแตกต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 5)

2.6 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาแยกตามอาชีพปัจจุบันของมารดา

อาชีพของมารดาที่แตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัย ด้าน ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนา ค่าบริการส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัญหาด้านค่าอุปกรณ์การศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบันทึงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และค่ารักษาพยาบาล ไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาปัญหาโดยรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีมารดามีอาชีพต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 6)

2.7 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาแยกตามรายได้ต่อเดือนของบิดา

รายได้ของบิดาที่แตกต่างกันมีปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ด้าน ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัญหาด้านค่าบันทึงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มไม่พบความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีบิดามีรายได้ต่างกันพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 7)

2.8 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาแยกตามรายได้ต่อเดือนของมารดา

รายได้ของมารดาที่แตกต่างกันมีปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ด้าน ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย ค่าบันทึงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าอุปกรณ์การศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนา ค่าบริการส่วนตัวไม่พบความ

แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 8)

2.9 การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาแยกตามรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา

เงินเดือนที่นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพได้รับจากผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ด้านค่าอาหารประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษาและค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาด้าน ค่าที่พัก ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาไม่พบความแตกต่าง และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ได้รับเงินเดือนจากผู้ปกครองต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 9)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามเพศ คณะ ระดับชั้นปี ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดา และรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา

1.1 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามเพศ

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพพบว่า นักศึกษาชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวมทั้ง 11 ประเภทเฉลี่ยต่อปีการศึกษาเป็นจำนวน 203,686 บาทซึ่งมากกว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาหญิง ซึ่งมีจำนวน 193,951 บาท ทั้งนี้เนื่องจากค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาชายมีมากกว่านักศึกษาหญิงเป็นค่าใช้จ่ายที่มีสัดส่วนโดยรวมสูงถึงร้อยละ 54 ของค่าใช้จ่ายรวมทุกประเภท ซึ่งประกอบด้วย ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจพบว่า นักศึกษาชายมีค่าใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาหญิงในสัดส่วนที่สูงถึง 14,329 บาท ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีรายจ่ายเพียง 11,507 บาท ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาชายมีโอกาที่จะหาความสำราญได้มากกว่านักศึกษาหญิงซึ่งบิดา มารดา และผู้ปกครองต้องเอาใจใส่ดูแลเป็นพิเศษทำให้มีโอกาใช้ค่าใช้จ่ายในส่วนค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจน้อยกว่าเพศชาย ดังที่แสดงในตาราง 3 สำหรับค่าใช้จ่ายของนักศึกษา

หญิง พบว่าจะมีค่าใช้จ่ายในประเภท ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายประเภทค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม นักศึกษาหญิงเสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาชาย ทั้งนี้เป็นเพราะเพศหญิงเป็นเพศที่รักความสวยงามจึงเอาใจใส่ดูแลด้านเครื่องแต่งกายเป็นพิเศษและทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สภาพแวดล้อม และพื้นฐานทางครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคง ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของ ชนิกา คิลปอนันต์ และ จุฬา จัตรคุปต์ (ชนิกา คิลปอนันต์ และจุฬา จัตรคุปต์ 2517 : 45-48) และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คณทิ์ สูงสถิตานนท์ (คณทิ์ สูงสถิตานนท์ 2518:53) ที่พบว่า นักศึกษาหญิงใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านักศึกษาชาย ส่วนนักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทสูงกว่านักศึกษาหญิง

1.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามคณะ

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพพบว่า นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีในสัดส่วนที่สูงที่สุด 221,438 บาท รองลงมาคือนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ 214,470 บาท นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ 212,985 บาท นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ 179,826 บาท และนักศึกษาคณะบัญชี 175,886 บาท ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพื้นฐานความต่างของแต่ละคณะทั้งในส่วนของภาควิชาเรียน กิจกรรมของคณะ และวัฒนธรรมที่ต่างกัน คณะนิเทศศาสตร์เป็นคณะที่ต้องใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนที่แพงกว่าคณะอื่น ๆ เช่น กล้องถ่ายภาพ อุปกรณ์ถ่ายภาพ เป็นต้น โดยเฉพาะคณะนิเทศศาสตร์เป็นคณะที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ค่อนข้างตามสมัยนิยมทั้งในด้านการแต่งกายที่ตามแฟร์ชั่นที่ฟัชชั่นที่สุด การรับประทานอาหารมีพิเศษ การใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ค่าบริการส่วนตัวที่สูง ซึ่งเนื่องมาจากนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีและมีรายได้ที่มั่นคง ทำให้มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เหล่านี้ ส่วนคณะบัญชีที่มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าคณะอื่น ๆ นั้นอาจสืบเนื่องมาจากพื้นฐานของคณะที่มีค่าอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีราคาไม่สูงและความเป็นคณะบัญชีเองที่รู้จักใช้จ่ายส่วนตัวที่พอดีและตามความจำเป็นใช้จริง ๆ คณะบัญชีจึงมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด ดังที่แสดงในตารางที่ 4

1.3 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามระดับชั้นปี

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีในสัดส่วนที่สูงที่สุด 205,730 บาท รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 205,552 บาท นักศึกษาชั้นปีที่ 3 193,171 บาทและนักศึกษาชั้นปีที่ 1 189,526 บาท ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นชั้นปีที่เพิ่งปรับเปลี่ยนขึ้นมาเป็นรุ่นพี่ ต้องเข้ามาดูแลน้องปี 1 โดยตรงแทนรุ่นพี่ที่ขึ้นปี 3 ไปทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น ทั้งในส่วนของกิจกรรม การรับน้อง งานราตรีต่าง ๆ ของคณะ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เป็นต้นดังแสดงในตารางที่ 5 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาที่เพิ่งเข้ามาศึกษาในสถาบันเป็นปีแรก และเพิ่งผ่านช่วงของการเป็นนักเรียนมาเป็นนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความระมัดระวังในการใช้จ่ายมาก ซึ่งเนื่องมาจากความเคยชินที่ได้รับเงินจำนวนน้อยมาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของปาริชาติ รัตนรักษ์ และสมหวัง ชัยตามล (2530) ที่พบว่านักศึกษาที่เรียนในระดับชั้นปีต่างกัน จะเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาต่างกัน

1.4 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามภูมิลำเนาเดิม

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวมทั้ง 11 ประเภทเฉลี่ยต่อปีการศึกษาเป็นจำนวนรวม 201,668 บาท ซึ่งมากกว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดซึ่งมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวมทั้ง 11 ประเภทเฉลี่ยต่อปีการศึกษาเป็นจำนวนรวม 194,568 บาท อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จะมีบ้านพักอยู่ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านต่าง ๆ เช่น ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าบริการส่วนตัวและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด อยู่ในการดูแลของ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งส่วนใหญ่อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร จะเป็นอาชีพที่ค่อนข้างมีฐานะทางเศรษฐกิจดี เช่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการส่วนตัว ในขณะที่อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด ส่วนมากจะเป็นอาชีพรับราชการ และอาชีพเกษตร ทำให้นักศึกษามีข้อจำกัดในเรื่องของรายได้ ที่ได้รับจากบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง และต้องเก็บเงินไว้เพื่อเป็นค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดจึงต้องประหยัดและระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายเงินมากกว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร

1.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามอาชีพปัจจุบันของบิดา

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด 207,572 บาท รองลงมาคือ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพเจ้าของกิจการ 206,618 บาท นักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับราชการ 200,063 บาท นักศึกษาที่บิดามีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน 198,720 บาท นักศึกษาที่บิดามีอาชีพอื่น ๆ 170,908 บาท และนักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกร 170,028 บาท ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุดทั้งนี้อาจเนื่องจาก อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นอาชีพที่มีรายได้ดี ทำให้นักศึกษาที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายมากโดยนักศึกษาได้รับค่าบริการ

ส่วนตัวในสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับอาชีพของบิดาอื่น ๆ ดังแสดงในตารางที่ 7 ทำให้นักศึกษาที่บิดามีอาชีพที่มีรายได้มั่นคงมีเงินใช้จ่ายได้โดยไม่ต้องระมัดระวัง ในขณะที่นักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกร มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่น้อยที่สุดทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาชีพเกษตรกรมีรายได้น้อย และขึ้นอยู่กับฤดูกาลและผลผลิตที่มีความไม่แน่นอน นักศึกษาจึงต้องประหยัดและระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายเงิน

1.6 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามอาชีพปัจจุบันของมารดา

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพพบว่า นักศึกษาที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด 226,952 บาท รองลงมาคือ นักศึกษาที่มารดามีอาชีพเจ้าของกิจการ 209,244 บาท นักศึกษาที่มารดามีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน 206,310 บาท นักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับราชการ 196,203 บาท นักศึกษาที่บิดามีอาชีพอื่น ๆ 185,783 บาท และนักศึกษามารดามีอาชีพเกษตรกร 163,745 บาท ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุดทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นอาชีพที่มีรายได้ดี ทำให้นักศึกษาที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายมาก ในด้านค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ซึ่งมีสัดส่วนที่สูงกว่าเมื่อเทียบกับอาชีพของมารดาอื่น ๆ ดังแสดงในตารางที่ 8 จึงอาจทำให้นักศึกษาที่มารดามีอาชีพที่มีรายได้มั่นคงมีเงินใช้จ่ายได้โดยไม่ต้องระมัดระวัง ในขณะที่นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพเกษตรกร มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่น้อยที่สุดทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาชีพเกษตรกรมีรายได้น้อย และขึ้นอยู่กับฤดูกาลและผลผลิตที่มีความไม่แน่นอน นักศึกษาจึงต้องประหยัดและระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายเงิน

1.7 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามรายได้ต่อเดือนของบิดา

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพพบว่า นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไปเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด 236,121 บาท รองลงมาคือ นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 40,001-50,000 บาทต่อเดือน 216,693 บาท นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 30,001-40,000 บาท ต่อเดือน 200,288 บาท นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 20,001-30,000 บาท ต่อเดือน 198,118 บาท นักศึกษาที่บิดาไม่มีรายได้ 171,561 และนักศึกษาที่บิดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ต่อเดือน 171,188 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่บิดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไปเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด เป็นเพราะบิดามีรายได้ที่มั่นคงมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี ทำให้การใช้จ่ายเงินของนักศึกษาสูงกว่าเมื่อเทียบกับรายได้ของบิดาอื่น ๆ ดังแสดงในตารางที่ 9 ส่วนนักศึกษาที่บิดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท

เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด ซึ่งเนื่องมาจากข้อจำกัดในเรื่องของรายได้ จึงต้องประหยัดและระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายเงินมากกว่า

1.8 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามรายได้ต่อเดือนของมารดา

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพพบว่า นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไปเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด 242,274 บาท รองลงมาคือ นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 40,001-50,000 บาทต่อเดือน 234,405 บาท นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 30,001-40,000 บาท ต่อเดือน 201,233 บาท นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 20,001-30,000 บาท ต่อเดือน 197,900 บาท นักศึกษาที่มารดาไม่มีรายได้ 189,867 บาท และนักศึกษาที่มารดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ต่อเดือน 178,207 บาท ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไปเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด อาจเป็นเพราะมารดามีรายได้ที่มั่นคงมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี ทำให้การใช้จ่ายเงินของนักศึกษาสูงกว่าทั้งในส่วนของการที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวันซึ่งมีสัดส่วนที่สูงกว่าเมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือนของมารดาอื่น ๆ ส่วนนักศึกษามารดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด ซึ่งเนื่องมาจากข้อจำกัดในเรื่องของรายได้ จึงต้องประหยัดและระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายเงินมากกว่า

1.9 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพพบว่า นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาทต่อเดือนเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด 312,637 บาท รองลงมาคือ นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 20,001 บาทขึ้นไป 255,384 บาท นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 10,001-15,000 บาทต่อเดือน 264,128 บาท นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 5,001-10,000 บาท ต่อเดือน 207,526 บาท และนักศึกษานักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน 169,304 บาท ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาทต่อเดือนเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด เพราะนักศึกษามี บิดา มารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ที่มั่นคงและฐานะทางการเงินที่ดี จึงมีโอกาสด้านการศึกษาและเศรษฐกิจที่สูงจึงมีโอกาสที่ได้รับเงินเดือนที่มีจำนวนมาก ส่วนนักศึกษานักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองต่ำกว่า 5,000 บาทกว่าเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้น้อย จึงส่งผลให้นักศึกษาต้องประหยัดและระมัดระวังในการใช้จ่ายใช้สอย อย่างมาก

2. ปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แยกตาม เพศ คณะ ระดับชั้น ภูมิสำเนา อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดาและรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา

2.1 ปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามเพศ

จากการวิเคราะห์พบว่านักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมีปัญหาทางการเงิน ทั้ง 11 ประเภท และมีปัญหาโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 1) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาชายและหญิงมาจากฐานะทางครอบครัว ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมคล้ายคลึง

2.2 ปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามคณะ

จากการวิเคราะห์พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนในคณะแตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ด้านค่าบริการส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ปัญหาด้านค่าบ้านเหิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม และค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ไม่พบความแตกต่าง และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนในคณะที่แตกต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

โดยคณะนิเทศศาสตร์มีปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี ทำให้การใช้จ่ายเงินของนักศึกษาสูงกว่าคณะอื่น ๆ ในด้าน ค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบ้านเหิง และค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้จัดอยู่ในจำพวกค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลืองและฟุ่มเฟือยสำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ เมื่อนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ได้ใช้จ่ายในประเภทดังกล่าวมาก จึงก่อให้เกิดปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภท ส่วนนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มีปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทน้อยที่สุด

2.3 ปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามระดับชั้นปี

จากการวิเคราะห์พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนปัญหาด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัญหาด้านค่าอาหารประจำวันและปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัวและค่าอุปกรณ์การศึกษา ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยจำแนกตามชั้นปีไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 3)

เมื่อพิจารณาภาพรวม นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหามากที่สุด รองมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีปัญหาน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ยังไม่สามารถคาดคะเนค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทได้ บางครั้งอาจใช้จ่ายประเภทใดประเภทหนึ่งมากเกินไป โดยไม่คิดว่ายังมีค่าใช้จ่ายอีกหลายประเภทที่ต้องเพิ่มขึ้นมา ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประสบปัญหามากกว่านักศึกษาชั้นปี อื่นๆรวมทั้งยังไม่สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ ยังชินอยู่กับการใช้ชีวิตในสมัยมัธยมอยู่ โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ที่เป็นปัญหาที่สำคัญเนื่องจาก ความเข้มงวดของผู้ปกครองที่ให้ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาทางการเงิน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีปัญหาน้อยที่สุดทั้งนี้เนื่องจากในชั้นปีที่ 4 นั้นเหลือวิชาเรียนที่น้อยทำให้เสียค่าใช้จ่ายในส่วนต่างๆลดลงด้วย อีกทั้งนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สามารถปรับตัวและรู้จักใช้เงินได้อย่างเหมาะสมทำให้มีปัญหาทางการเงินน้อยที่สุด

2.4 ปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามภูมิสำเนาเดิม

จากการวิเคราะห์พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีภูมิสำเนาในกรุงเทพและต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีภูมิสำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดมีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย และค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และปัญหาด้านค่าอาหารประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาทางการเงิน ด้านค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ด้านค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ด้านค่ารักษาพยาบาล ด้านค่าบริการส่วนตัว ด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ด้านค่าอุปกรณ์การศึกษา และด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 4)

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้วพบว่านักศึกษาที่มีภูมิสำเนาในต่างจังหวัดมีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมมากกว่า นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาในกรุงเทพมหานครฯ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัยที่มีราคาแพง จึงมีเงินไม่เพียงพอโดยเฉพาะบิดา มารดาของนักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดส่งเงินมาให้ช้ากว่าที่กำหนด ส่วนค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาเดิมนั้นเกิดขึ้นมาจากการที่นักศึกษาไม่ได้รับค่าใช้จ่ายในส่วนนี้อย่าง

เพียงพอจึงทำให้ไม่มีเงินที่จะเป็นค่าพาหนะได้ ซึ่งตรงกันข้ามกับนักศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานครฯ ซึ่งส่วนมากไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้ง 2 ประเภทดังกล่าว ทำให้นักศึกษานำเงินส่วนนี้ไปใช้จ่ายประเภทอื่นได้

2.5 ปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามอาชีพปัจจุบันของบิดา

จากการวิเคราะห์พบว่าอาชีพของบิดาที่แตกต่างกันมีปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ด้านค่าที่พักอาศัย ด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน ค่าบริการส่วนตัวและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบันทึกและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาลและค่าอุปกรณ์การศึกษาไม่พบความแตกต่างกันทางสถิติ และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภท ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่บิดามีอาชีพแตกต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 5)

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้วพบว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกร มีปัญหาทางการเงินมากที่สุด รองมาคือ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับราชการ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน และนักศึกษาที่บิดามีอาชีพอื่น ๆ ส่วนนักศึกษาที่บิดามีอาชีพเจ้าของกิจการมีปัญหาทางการเงินน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าพื้นฐานทางอาชีพของบิดาที่ต่างกันนั้นส่งผลกระทบโดยตรงต่อรายได้ของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกรมีรายได้น้อย และรายได้ยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลและผลผลิตที่มีความไม่แน่นอน ทำให้ต้องใช้เงินอย่างระมัดระวังที่สุดซึ่งส่งผลให้มีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค จึงทำให้นักศึกษามีเงินไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายในประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหาด้านค่าที่พักอาศัยที่มีราคาแพง การมีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอในการซื้ออาหาร รวมถึงการมีเงินไม่เพียงพอที่จะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในส่วน ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าพาหนะไป กลับภูมิลำเนาเดิมนั้นเป็นค่าใช้จ่ายที่อาจจะไม่ได้รับหรือได้รับก็มีจำนวนที่น้อย จึงส่งผลทำให้การมีหนี้สินที่เกิดจากการกู้ยืมเงิน เป็นต้นส่วนอาชีพเจ้าของธุรกิจส่วนตัวนั้นเป็นอาชีพที่มีรายได้ที่มั่นคง ทำให้นักศึกษามีรายได้ที่เพียงพอในการใช้จ่ายอีกทั้งส่วนใหญ่แล้วนักศึกษาอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ จึงไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของคุณค่าเช่าที่พักอาศัย ค่าอาหารที่รับประทานที่บ้าน ค่าพาหนะไปกลับ ภูมิลำเนาเดิม เป็นต้น

2.6 ปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามอาชีพปัจจุบันของมารดา

จากการวิเคราะห์พบว่าอาชีพของมารดาที่แตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัย ด้านค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนปัญหาด้านค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะไปกลับ ภูมิลำเนา ค่าบริการส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัญหาด้านค่าอุปกรณ์การศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และค่ารักษาพยาบาล ไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีอาชีพต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 6)

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้วพบว่านักศึกษาที่มารดามีอาชีพเกษตรกร มีปัญหาทางการเงินมากที่สุด รองมาคือ นักศึกษาที่มารดามีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน นักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับราชการ นักศึกษาที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และนักศึกษาที่มารดามีอาชีพอื่น ๆ ส่วนนักศึกษาที่มารดามีอาชีพเจ้าของกิจการมีปัญหาทางการเงินน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกรมีรายได้น้อย และรายได้ยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลและผลผลิตที่มีความไม่แน่นอน ทำให้ต้องใช้เงินอย่างระมัดระวังที่สุดซึ่งส่งผลให้มีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค จึงทำให้นักศึกษามีเงินไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายในประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหาด้านค่าที่พักอาศัยที่มีราคาแพง การมีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอในการซื้ออาหาร รวมถึงการมีเงินไม่เพียงพอที่จะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในส่วน ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าพาหนะไป กลับ ภูมิลำเนาเดิมนั้นเป็นค่าใช้จ่ายที่อาจจะไม่ได้รับหรือได้รับก็มีจำนวนที่น้อย จึงส่งผลทำให้การมีหนี้สินที่เกิดจากการกู้ยืมเงิน เป็นต้นส่วนอาชีพเจ้าของธุรกิจส่วนตัวนั้นเป็นอาชีพที่มีรายได้ที่มั่นคง ทำให้นักศึกษามีรายได้ที่เพียงพอในการใช้จ่ายอีกทั้งส่วนใหญ่แล้วนักศึกษาอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ จึงไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วน ค่าเช่าที่พักอาศัย ค่าอาหารที่รับประทานที่บ้าน ค่าพาหนะไปกลับ ภูมิลำเนาเดิม เป็นต้น

2.7 ปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามรายได้ต่อเดือนของบิดา

จากการวิเคราะห์พบว่ารายได้ของบิดาที่แตกต่างกันมีปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพด้าน ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับ ภูมิลำเนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัญหาด้าน

ค่าบ้านเหิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มไม่พบความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดามีรายได้ต่างกันพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 7)

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้วพบว่านักศึกษาที่บิดาไม่มีรายได้มีปัญหาทางการเงินมากที่สุดรองมาคือ นักศึกษาที่บิดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ต่อเดือน นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 20,001-30,000 บาท ต่อเดือน นักศึกษาที่บิดามีรายได้ 30,001-40,000 บาท ต่อเดือนและนักศึกษาที่บิดามีรายได้ 40,001-50,000 บาทต่อเดือน ส่วนนักศึกษาที่บิดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไปมีปัญหาทางการเงินน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่บิดาไม่มีรายได้ มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด สาเหตุที่บิดาเกษียณอายุ บิดาถึงแก่กรรม หรือบิดาตกงาน ส่งผลโดยตรงต่อค่าใช้จ่าย คือ การมีเงินไม่เพียงพอในส่วนของการพักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าบริการส่วนตัว ซึ่งเนื่องมาจากข้อจำกัดในเรื่องของรายได้ทำให้ต้อง ประหยัดและระมัดระวังเรื่องการใช้เงินมากกว่า โดยปัญหาที่ตามมาคือ การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา การขอกู้ทุนของมหาวิทยาลัย หรือทำให้นักศึกษาต้องหางานทำนอกเวลาเรียนเพื่อหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายจึงจะทำให้ นักศึกษามีเงินเพียงพอที่จะใช้จ่ายในประเภทต่าง ๆ และการมีปัญหาทางด้านค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเนื่องมาจากการนิยมใช้สินค้าที่มีราคาสูง การมีค่าใช้จ่ายในส่วนของการกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมาก เป็นต้น

2.8 ปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามรายได้ต่อเดือนของมารดา

จากการวิเคราะห์พบว่ารายได้ของมารดาที่แตกต่างกันมีปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพด้าน ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนปัญหาด้านค่าที่พักอาศัย ค่าบ้านเหิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าอุปกรณ์การศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัญหาด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าบริการส่วนตัวไม่พบความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดามีรายได้ต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 8)

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้วพบว่านักศึกษาที่มารดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ต่อเดือนมีปัญหาทางการเงินมากที่สุดรองมาคือ นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 20,001-30,000 บาท ต่อเดือน นักศึกษาที่มารดาไม่มีรายได้ นักศึกษาที่มารดามีรายได้ 30,001-40,000 บาท ต่อเดือนและนักศึกษาที่มารดามีรายได้ 40,001-50,000 บาทต่อเดือน ส่วนนักศึกษาที่มารดามีรายได้

ได้ 50,001 บาทขึ้นไปมีปัญหาทางการเงินน้อยที่สุด ส่งผลโดยตรงต่อค่าใช้จ่าย คือ การมีเงินไม่เพียงพอในส่วนของการที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ซึ่งเนื่องมาจากข้อจำกัดในเรื่องของรายได้ทำให้ต้อง ประหยัดและระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายเงินมากกว่า โดยปัญหาที่ตามมาคือ การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา การขอกู้ทุนของมหาวิทยาลัย หรือทำให้นักศึกษาต้องหางานทำนอกเวลาเรียนเพื่อหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายจึงจะทำให้นักศึกษามีเงินเพียงพอที่จะใช้จ่ายในประเภทต่าง ๆ และการมีปัญหาทางด้านค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเนื่องมาจากการนิยมใช้สินค้าที่มีราคาสูง การมีค่าใช้จ่ายในส่วนของการกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมาก เป็นต้น

2.9 ปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพแยกตามรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์พบว่าเงินเดือนที่นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพได้รับจากผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ด้านค่าอาหารประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปัญหาด้านค่าพาหนะเพื่อการศึกษาและค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาด้านค่าที่พัก ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาไม่พบความแตกต่าง และเมื่อพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวมทุกประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ได้รับเงินเดือนจากผู้ปกครองต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 9)

นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน มีปัญหาทางการเงินมากที่สุด รองมาคือ นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 20,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป นักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 5,001-10,000 บาท ต่อเดือน และนักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาทต่อเดือน ส่วนนักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 10,001-15,000 บาทต่อเดือน มีปัญหาทางการเงินน้อยที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจาก บิดา มารดาหรือผู้ปกครองให้เงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจาก เพราะ บิดา มารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้น้อยแต่มีค่าใช้จ่ายที่สูง จึงส่งผลทำให้นักศึกษาได้รับเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายน้อยตามไปด้วยทำให้ต้องประหยัดและระมัดระวังในการจับจ่ายใช้สอย อย่างมาก จึงทำให้นักศึกษามีเงินไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายในประเภทต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักศึกษาต้องทำงานนอกเวลาเรียนเพื่อหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่าย หรือปัญหาการมีหนี้สินของผู้ปกครองอันเนื่องมาจากต้องกู้ยืมเงินเพื่อมาเป็นค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ส่วนนักศึกษาที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 10,001-15,000 บาทต่อเดือน มีปัญหาทางการเงินน้อยที่สุด เพราะส่วนใหญ่ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพที่มั่นคง และมีรายได้ที่แน่นอนและมีจำนวนที่สูงจึงมีเงินเพียงพอให้นักศึกษาใช้จ่ายได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายประเภทอาหารประจำวันสูงกว่าค่าใช้จ่ายประเภทอื่น เนื่องจากสาเหตุที่ว่า ร้านอาหารในมหาวิทยาลัยจำหน่ายอาหารในราคาที่ค่อนข้างสูง ดังนั้น ผู้บริหารของสถาบันควรได้มีการควบคุมคุณภาพและราคาอาหารในสถาบันให้เหมาะสม โดยให้ร้านแสดงความจำนงและให้ฝ่ายสวัสดิการของสถาบันเลือกสรรร้านค้าที่ถูกสุขลักษณะ มีคุณภาพ มีราคาเหมาะสม และสถาบันอาจจะเป็นผู้พิจารณาความหลากหลายของประเภทอาหาร เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสเลือก ซึ่งข้อเสนอแนะเหล่านี้จะทำให้ค่าใช้จ่ายประเภทอาหารประจำวันของนักศึกษาลดลงไปด้วย
2. จากผลการวิจัยพบว่า ค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาเดิม เป็นค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากนักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัยในราคาที่ค่อนข้างสูง และยังต้องเดินทางไปกลับภูมิสำเนาเดิมบ่อยครั้ง ดังนั้นผู้บริหารของสถาบันควรให้ความสำคัญในการจัดบริการเกี่ยวกับที่พักอาศัย ที่อยู่ใกล้สถาบันและมีราคาที่ถูกลงและเหมาะสมกับราคาที่ควรจะเป็น
3. จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีปัญหาทางการเงินในประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมค่อนข้างสูง เนื่องจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพเก็บค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมค่อนข้างสูง ดังนั้นผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและผู้บริหารทบวงมหาวิทยาลัย ควรได้มีการพิจารณาเรียกเก็บอัตราค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในอัตราที่เหมาะสมและเท่าเทียมกัน
4. จากผลการศึกษาพบว่า ปัญหาทางการเงินนั้นมีสาเหตุมาจากการที่ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีรายได้น้อยและมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่มั่นคง ดังนั้นผู้บริหารควรสนับสนุนและจัดให้มีการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเองเพิ่มขึ้นทั้งในด้านจำนวนเงินและรูปแบบการให้ทุน เช่น การให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำ การกำหนดระยะเวลาในการชำระคืนเงินต้นโดยปราศจากดอกเบี้ยภายหลังสำเร็จการศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อมูลและผลการวิจัยน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาหากผู้วิจัยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยควรเก็บข้อมูลโดยวิธีการทำ Focus Group หรือ Depth Interview เพื่อให้ได้คำตอบเกี่ยวกับสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา

2. การศึกษาวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในครั้งต่อไปควรพิจารณาให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายทุกประเภท เพื่อจะได้ทราบถึงข้อมูลและปัญหาที่แท้จริงของนักศึกษา

3. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายดังนี้

3.1 การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายของนักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครกับที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัด ว่ามีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไร

3.2 การศึกษาวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กำแหง พลากร. “ข้อคิดเห็นและตัวเลขบางประการเกี่ยวกับการศึกษา” วารสารคณะ
กรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 7(4) พฤศจิกายน 2515, 78 หน้า.
- ✓ คณที สุงสถิตานนท์. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยา
นิพนธ์ ค.ม.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- จรัส สุวรรณมาลา และคณะ. “การศึกษาค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา” รายงานผลการศึกษา
ฉบับสมบูรณ์. ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มิถุนายน 2541.
- จำเรียง เสงเจริญ. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิต
วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531 .
- จิราภรณ์ บุญยิ่ง. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก, 2541.
- ✓ เฉียบ ไทยยิ่ง. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัด
มหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
2520.
- ✓ ชนิกา ศิลปอนันต์ และจุฑา ฉัตรคุปต์. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
เอกสารหมายเลข 8. หน่วยวิจัยสถาบันฝ่ายวางแผนและพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2517.
- ✓ ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2534.
- ✓ เข้า สิทธิชัย. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม
ในวิทยาลัย และอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2526.
- เถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์. “แนวทางพัฒนาตามแผน ฉบับที่ 3” วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ
6(3) ตุลาคม 2514.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. รายงานผลการวิจัย ดัชนีทุนและแหล่งที่มาของเงินทุนเพื่อการ
อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ, พ.ศ. 2533 – 2547.
- _____ รายงานการศึกษา โอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ, 2536.

- ทับทิม วงศ์ประยูร. เศรษฐศาสตร์การพัฒนาเบื้องต้น . กรุงเทพฯ : ธรรมสารการพิมพ์, 2542.
- เทียนฉาย กีระนันท์. การเงินอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คอมฟอร์ม, 2538.
- _____. เศรษฐศาสตร์ : ทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน. ไทยวัฒนาพานิชย์ 2519, 108 หน้า.
- ธนิษฐ์ เจียรนวนนท์. “เครือเจริญโภคภัณฑ์ มุ่งมั่นพัฒนาการศึกษาของประเทศ”, วารสารบัวบาน. 19(238) : กุมภาพันธ์ 2541.
- นงราม เศรษฐพานิช. รายงานการวิจัยเรื่อง ต้นทุนและแหล่งที่มาของเงินทุนเพื่อการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : โครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว ทบวงมหาวิทยาลัย, 2532.
- นรินทร์ คุณาจิตพิมล. “การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- นันทวัน เจริญจิตต์. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2532.
- นิพนธ์ บุญรักษา. การวิเคราะห์ผลตอบแทนของการลงทุนในการศึกษาของวิทยาลัยครูอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.
- บรรจง ชูสกุลชาติ. ปฏิรูป : อุดมการการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิชย์, 2517.
- บุญชนะ อุตถากร. “บทบาทของการศึกษาในการพัฒนาเศรษฐกิจ” วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ. 6(3) ตุลาคม 2514.
- ประพันธ์ ธรรมชัย. รายงานวิจัยเรื่อง ต้นทุนและความเสมอภาคของการลงทุนทางการศึกษาในการผลิตบัณฑิตของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยอำนาจ. เชียงใหม่ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่, 2537.
- ประสงค์ วีระกาญจนพงษ์. “การพัฒนาเศรษฐกิจกับการศึกษาของไทย” ใน รายงานเศรษฐกิจรายเดือน ธันวาคม 2535. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2535.
- ประเสริฐ อุดดี. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลของนิสิต นักศึกษา วิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรีในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา, 2528.
- ปาริชาติ รัตนรักษ์ และ สมหวัง ชัยตามล. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาบัณฑิตศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : รายงานการวิจัย, 2530 .
- พัชรี คราประยูร. การลงทุนเพื่อประสิทธิภาพทางการศึกษา. 2514.

- ไพจิตร เอื้อทวีกุล. “เศรษฐศาสตร์กับการศึกษา” ใน *สังคมศาสตร์กับการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2522.
- มานิต บุญประเสริฐ. *บทบาทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับการพัฒนาประเทศ*. วิทยาลัยการกำ
1(2) : 1-14 ธันวาคม 2522-มีนาคม 2523.
- ยุพิน ประจวบเหมาะ และ สุปรียา คอระเดชคุปต์. *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการกำลัง
คนในระดับอุดมศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ.
- รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์. *การลงทุนเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2518.
- วราภรณ์ บวรศิริ. *การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย*. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543.
- ✓ วไลพร คุโณทัย. *ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษา
เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. *รายงานวิจัยเรื่อง อัตราผลตอบแทนทาง
เศรษฐกิจจากการลงทุนทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ. 2539.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. *ศูนย์พัฒนาการกู้เงินเพื่อการปฏิรูปทางการ
ศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. *ร่างแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*.
กรุงเทพฯ, 2543.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. *เอกชนเคียงคู่รัฐจัดการศึกษา 23 ปี*. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน .
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. *แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8
(พ.ศ. 2540-2544)*. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2540.
- ✓ สारवल ชุ่มเมืองปัก. *ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา คณะวิศวกรรม
ศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขต
กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ.ม.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2542.
- สุปรียา คอระเดชคุปต์. *เศรษฐศาสตร์การศึกษา*. ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ จัดพิมพ์, กรุงเทพฯ .
- หน่วยศึกษานิเทศน์. สำนักงานสถาบันราชภัฏ. *ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา สถาบันราชภัฏ*.
งานวิจัย กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : 2537.

- อภิชัย พันธเสน. *ความสูญเปล่าของการศึกษากับสภาพการใช้ทรัพยากรในปัจจุบัน*. เอกสารหมายเลข 1 ประกอบการสัมมนาเรื่อง การหามาตรการเพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และเทคนิคการหาแหล่งเงินทุนเพื่อการศึกษา 5-7 มิถุนายน 2519 ณ โรงแรมรถไฟหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2519 .
- อัจริ เรืองงาม. *การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษา*. วิทยานิพนธ์สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก , 2542.
- อุทุมพร จามรมาน. *การเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยของรัฐเพื่อเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- _____. *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค, 2542 ข.

ภาษาอังกฤษ

- ✓ Arikpo, Bassey. *"A Comparison of the Relationship between Students Demographic Characteristic, the Administration of Their Finances and Their Academic Performances,"* Dissertation Abstracts International. 45(09) : 2702-A ; March.1986.
- Blaugh, M. *An Introduction to the Economic of Education*. New York : McGraw-Hill Company, 1970.
- Cohn, Elchanan. *The Economic of Education*. London DC, Health and Company, 1972.
- Harbison, Federick, and Myers, Charles A., *Education, Manpower, and Economic Growth*.
- ✓ Heller, Donal Eric. *Access to Public Higher Education*. 1976 to 1994 : New Evidence From an Analysis of the States (Higher Education. Tuition. Financial Aid). Harvard University, : 1997.
- Hetherington, B .Kathleen. *The Relationship of Financial Aid and Other Selected Factors to Student Persistence in an Urban Community College (Urban Education)*. Widener Univercity, 1995.
- ✓ Kamat, A. R. *Two Studles In Education*. India Cokhple Institute of Politics and Economic, 1968.

- Khana, R.K. and Anthony, Bottomley. *Cost and Returns on Graduates of the University of Bradford*. 1967. (Mimeographed).
- Mc Graw-Hill., *Book Company* , N.Y. , 1964, 229 P.
- O'Brien Patricia, Mary Alice. *What's a Loan Got to Do With It? Higher Education Enrollment and Willingness to Borrow (Student Loans. Financial Aid)*. Harvard University, 1995.
- Perlman, Richard. *The Economic of Education : Conceptual Problem and Policy Issues*. New York , McGraw-Hill Company, 1973.
- Sheehan, John. *The Economic of Education*. George Allen and Unwin Ltd., -1973.
- Sirios, Lee C. "The Relationship of Financial Aids and Financial Aid Package Composition to Persistence at a Private College," *Dissertation Abstracts Internation*. 47 (07) : 2450-A; January, 1986.
- Smith, Adam. *The Wealth of Nations*. Andrew Skinner, editor . Penguin Book, 1974.
- UNESCO. *Basic Training Programmer In Educational Planning and Management Book II : Concerns and Challenges in Educational Planning*. Bangkok: UNESCO Regional Office for Education in Asia and Pacific, 1982.
- ✓ Wind, W. Allen and Robert V. Harry. *Statistics : A New Approach*. The Free Press, Glencoe, Illinois, 1958.
- ✓ Woodhall, Maureen. *Student Loans : A Review of Experience in Scandinavia and Elsewhere*. London : The University of London, 1970.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์ดร.สุนิตดา เทศนิยม

อาจารย์ประจำภาควิชา
 เศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล

อาจารย์ประจำภาควิชา
 เศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. อาจารย์วิพรรณ สาลีผล

อาจารย์ประจำภาควิชา
 เศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม
เรื่อง : การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงิน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำสารนิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต เรื่อง การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงิน แบบสอบถามเป็นลักษณะปลายเปิด และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

ขอความกรุณานักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตอบแบบสอบถามให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงให้มากที่สุด ข้อมูลที่ได้จากท่านจะถือว่าเป็นความลับ และจะนำไปแปรผลซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ปกครอง สถาบันการศึกษาเอกชน และทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งในส่วนของ การเลือกสถานที่เรียน การลดความสูญเสียทางการศึกษาและการจบการศึกษาช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

ณัฐนันท์ ลีศัตรูพ่าย

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

9. เงินเดือนที่นักศึกษาได้รับจาก บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท

☐ 5,001-10,000 บาท

☐ 10,001-15,000 บาท

☐ 15,001-20,000 บาท

☐ 20,001 บาท ขึ้นไป

10. รายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้มาจากการประกอบอาชีพหรือทำงานพิเศษ

☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท

☐ 5,001-10,000 บาท

☐ 10,001-15,000 บาท

☐ 15,001-20,000 บาท

☐ 20,001 บาท ขึ้นไป

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11. สถานที่พัก ในขณะที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ ณ. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

☐ บ้านตนเอง (บิดา,มารดา)

☐ บ้านญาติ

☐ บ้านเพื่อน

☐ หอพัก

12. ท่านต้องจ่ายค่าที่พักอาศัยหรือไม่อย่างไร

☐ ไม่จ่าย

☐ จ่ายรายเดือน

☐ จ่ายรายปี

☐ อื่นๆ

ตอนที่ 2 1. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. โปรดตอบคำถามโดยเติมตัวเลขและกาเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องว่างที่เว้นไว้ตามที่เป็นอย่างจริง

ปัญหาทางการเงิน	มีปัญหา มาก	มีปัญหา ปานกลาง	มีปัญหา น้อย	ไม่มี ปัญหา
ประเภทค่าใช้จ่าย				
<u>ค่าที่พักอาศัย</u> (ค่าเช่าบ้านหรือค่าเช่าหอพัก)				
1. ค่าที่พักอาศัยเฉลี่ยเดือนละประมาณ บาท				
2. ปัญหาเกี่ยวกับค่าเช่าที่พัก				
2.1 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองจ่ายเงินค่าที่พัก ให้ต่ำกว่าที่กำหนด				
2.2 การมีเงินไม่เพียงพอในการจ่ายมัดจำค่าที่พักอาศัย				
<u>ค่าอาหารประจำวัน</u> (ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มในแต่ละวัน)				
3. ค่าอาหารประจำวัน เฉลี่ยเดือนละประมาณ บาท				
4. ปัญหาเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวัน				
4.1 ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอในการซื้ออาหารประจำวัน				
4.2 อัตราค่าอาหารในสถาบันของท่านแพงเกินไป				
4.3 คุณภาพของอาหารในสถาบันของท่านไม่เหมาะสมกับราคา				
<u>ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา</u> (ค่าโดยสารไปกลับระหว่างที่พักกับมหาวิทยาลัย)				
5. ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษาเฉลี่ยเดือนละ ประมาณ.....บาท				
6. ปัญหาเกี่ยวกับค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา				
6.1 ความไม่แน่นอนในการได้รับค่าพาหนะจากผู้ปกครอง				
6.2 การมีเงินไม่เพียงพอ ในการใช้จ่ายเป็นค่าพาหนะเนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย				
<u>ค่าบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ</u> (ภาพยนตร์ ฟังดนตรี ทัศนศึกษา เล่นกีฬาหรือสันทนาการอื่นๆ)				
7. ค่าบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจเฉลี่ยเดือนละ ประมาณ.....บาท				
8. ปัญหาเกี่ยวกับค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ				
8.1 ความรู้สึกอึดอัดและเสียหน้าเพื่อนฝูงเนื่องจากไม่มีเงินเพื่อการบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ				
8.2 มีหนี้สินเนื่องมาจากต้องยืมเงินเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายด้านบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ				

ปัญหาทางการเงิน	มีปัญหา มาก	มีปัญหา ปานกลาง	มีปัญหา น้อย	ไม่มี ปัญหา
ประเภทค่าใช้จ่าย				
ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม (ค่าเครื่องแต่งกายขณะที่กำลังศึกษาอยู่)				
9. ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม เฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท				
10. ปัญหาเกี่ยวกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม				
10.1 การมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มเพิ่มขึ้นเนื่องจากการ ทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย				
10.2 การเสียค่าใช้จ่ายตัดเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มชุดใหม่เพื่อออก สังคมทุกครั้ง				
ค่ารักษาพยาบาล (ค่ารักษาและนำบัตรโรภักย์ใช้เจ็บขณะที่กำลังศึกษา)				
11. ค่ารักษาพยาบาล เฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท				
12. ปัญหาเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาล				
12.1 บิดา มารดาไม่มีเงินเพียงพอที่จะจ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาลให้ แก่ท่านได้				
12.2 การมีภาระในการจ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็นจำนวนมากเพราะ สุขภาพไม่ดี หรือมีโรคประจำตัว				
ค่าพาหนะไป/กลับภูมิลำเนาเดิม (ค่าโดยสารไปกลับระหว่างที่พักใน กรุงเทพกับภูมิลำเนาเดิม)				
13. ค่าพาหนะไป/กลับภูมิลำเนาเดิมเฉลี่ยเดือนละประมาณ บาท				
14. ปัญหาเกี่ยวกับค่าพาหนะไป/ กลับภูมิลำเนาเดิม				
14.1 การไม่ได้รับค่าพาหนะไป/กลับภูมิลำเนาเดิมจากบิดามารดา				
14.2 การมีหนี้สินเนื่องมาจากต้องกู้ยืมเงินเพื่อมาเป็นค่าพาหนะไป/ กลับภูมิลำเนาเดิม				
ค่าบริการส่วนตัว (ค่าตัดผม ค่าเครื่องสำอาง สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ)				
15. ค่าบริการส่วนตัว เฉลี่ยเดือนละประมาณ บาท				
16. ปัญหาเกี่ยวกับค่าบริการส่วนตัว				
16.1 การมีค่าบริการส่วนตัวเพิ่มขึ้นทำให้ท่านต้องหางานทำนอก เวลาเรียนเพื่อหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่าย				
16.2 การมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเนื่องมาจากการนิยมใช้สินค้าที่มีราคาสูง				
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด (ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่ไม่จัดอยู่ในค่าใช้จ่ายทั้ง 10 ประเภทที่กล่าวมาแล้ว)				
17. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เฉลี่ยเดือนละประมาณ บาท				

ปัญหาทางการเงิน	มีปัญหา มาก	มีปัญหา ปานกลาง	มีปัญหา น้อย	ไม่มี ปัญหา
ประเภทค่าใช้จ่าย				
18. ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด				
18.1 ความเข้มงวดของผู้ปกครองในการให้เงินเพื่อมาเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด				
18.2 ความวิตกกังวลเนื่องจากมีเงินไม่เพียงพอสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด				
ค่าอุปกรณ์การศึกษา (ค่าสมุด ค่าพิมพ์รายงาน ค่าเครื่องใช้ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา)				
19. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษา เฉลี่ยเดือนละ ประมาณ				
บาท				
20. ปัญหาเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษา				
20.1 ความไม่เข้าใจและไม่ยอมรับของผู้ปกครองเกี่ยวกับความจำเป็นในการใช้จ่ายค่าอุปกรณ์การศึกษา				
20.2 ท่านต้องทำงานนอกเวลาเรียนเพื่อหาเงิน มาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษา				
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมทางการศึกษา)				
21. ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาละ				
บาท				
22. ปัญหาเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา				
22.1 ปัญหาการมีหนี้สินของผู้ปกครองอันเนื่องมาจากต้องกู้ยืมเงินเพื่อมาเป็นค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมการศึกษา				
22.2 ต้องทำงานนอกเวลาเรียนเพื่อหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา				

ภาคผนวก ค

หนังสือข้อความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 1081

วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายณัฐนนท์ ลีศัตร์พ่าย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และปัญหาทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ” โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐภา ดันสกุล และ อาจารย์วิพรรณ ตาสีผล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถ่วง การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และปัญหาทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายณัฐนนท์ ลีศัตร์พ่าย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 1727

วันที่ ๕ มีนาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายณัฐนนท์ ลีศัตรูพ่าย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และปัญหาทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ” โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จำนวน 20 คน คอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และปัญหาทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในระหว่างเดือน มีนาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายณัฐนนท์ ลีศัตรูพ่าย ได้เก็บข้อมูล ในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นักภารณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/ ๙๖๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ เมษายน 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายฉัฐนันท์ ลีศัตร์พ่าย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ” โดยมี รองศาสตราจารย์หิสมัย จารุจิตติพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 สาขาวิชาบริหารการศึกษา เศรษฐศาสตร์การศึกษา บัญชี นิติศาสตร์ และนิเทศศาสตร์ จำนวน 798 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในระหว่างเดือนเมษายน 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายฉัฐนันท์ ลีศัตร์พ่าย ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

บว.72

สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาใน
ปีการศึกษา 2542 เป็นต้นไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
แบบขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

1. ชื่อนิสิต (นาย, นาง, นางสาว, ~~ยศ.~~)..... ณัฏฐพงศ์ ดีศรีสุภาพ.
 รหัสประจำตัว 4 2 1 9 9 2 5 8 9
 บ้านเลขที่ 209/301 ถนน พหลโยธิน ตำบล วัด อำเภอ ปทุมธานี
 จังหวัด ป.ท. โทรศัพท์ 02-321290501-5028938 (บ้านเลขที่ที่จะติดต่อได้สะดวกและเป็นปัจจุบัน)
2. ☒ ระดับปริญญาโท/เอก หลักสูตร ☐ กศ.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☐ ศศ.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☐ วท.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☒ ศป.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☒ ศ.ม. วิชาเอก/สาขา เศรษฐศาสตร์ การศึกษา
☐ บธ.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☐ อื่น ๆ
3. ชื่อสารนิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย.....
การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย สาขาศาสตร์ แผนกบริหาร การเงิน ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
 (ศ., รศ., ผศ., อ.) รศ.ดร. นิตยา ช่างจิตรพันธ์ วุฒิ กศ.ด
5. นิสิตเสนอโครงการสารนิพนธ์ ที่ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร (การนับระยะเวลาให้เริ่มนับจาก
 ฉบับที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ให้ดำเนินการได้)
 เมื่อวันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2545 (นับเวลาถึงวันสอบสารนิพนธ์
 ไม่ต่ำกว่า 90 วัน)
 และได้แนบหลักฐานการลงทะเบียนสอบปากเปล่าสารนิพนธ์และใบเสร็จมาพร้อมกันแล้ว

- 2 -

6. ขออนุมัติสอบสารนิพนธ์

ในวันที่ 30 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2545 เวลา 10.00 น. ห้อง วิชา วิชา...

ลงชื่อ... นิสิต

ลงชื่อ... ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(... พิศมัย อรรถกถา...)

วันที่ 16 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2545

ความเห็นของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ภาควิชา และคณะ

คณะกรรมการฯ ให้พิจารณาแล้ว ขอเสนอแต่งตั้ง

(ศ., รศ., ผศ., อ.) รศ.ดร. ชำรงด... เป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์

โดยต้องเป็นกรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์ ซึ่งเคยเข้าประชุมพิจารณาของนิสิตผู้นี้ และ/หรือ

(ศ., รศ., ผศ., อ.) อ. ศษ.ค. ... วุฒิกการศึกษา ๗๗.๖

เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบสารนิพนธ์ (จากภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย)

โดยได้ติดต่อกับกรรมการท่านนี้เป็นการภายในแล้ว

ลงชื่อ... ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

(อ.ศ. 95 วิชา วิชา...)

ลงชื่อ... หัวหน้าภาควิชา/ประธานสาขาวิชา

(อ.ศ. 95 วิชา วิชา...)

X ลงชื่อ... คณะบดีคณะ...

(อ.ศ. 95 วิชา วิชา...)

วันที่ 16 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2545

คำสั่งคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

☐ ขออนุมัติกรรมการสอบสารนิพนธ์☐

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ภาณุ หะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาใน
ปีการศึกษา 2542 เป็นต้นไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รายละเอียดของการขอสอบสารนิพนธ์

ชื่อนิสิต (นาย, นางสาว, ยศ)..... ผู้สมัคร บัณฑิต

รหัสประจำตัว 4 2 1 9 9 8 5 8 9

ระดับปริญญามหาบัณฑิต หลักสูตร

- ☐ กศ.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☐ ศศ.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☐ วท.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☐ ศป.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☒ ศ.ม. วิชาเอก/สาขา..... เศรษฐศาสตร์ การศึกษา
☐ บธ.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☐ อื่น ๆ

ชื่อสารนิพนธ์..... การวิเคราะห์ การใช้สอย สอน ตัว 66 ณ บ้าน กว ทน จน
นักศึกษา มหา วิทยาลัย กว ทน

ที่อยู่ของคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

1. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
 ชื่อ - สกุล..... รศ.ดร. มีชัย ศาสตราจารย์ ภาควิชา..... เศรษฐศาสตร์
 คณะ..... สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย..... ศรีนครินทรวิโรฒ
 บ้านพักเลขที่..... 69 ตำบล/แขวง..... บางนา อำเภอ/เขต..... บางนา
 จังหวัด..... ก.ทม. โทร. 02- 484849
2. กรรมการสอบสารนิพนธ์
 ชื่อ - สกุล..... รศ.ดร. อัมพร อภิมหาจักรกมล ภาควิชา..... เศรษฐศาสตร์
 คณะ..... สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย..... ศรีนครินทรวิโรฒ
 บ้านพักเลขที่..... 60/98 ตำบล/แขวง..... คลองเตย อำเภอ/เขต..... บางนา
 จังหวัด..... ก.ทม. โทร. 02- 5194581
3. กรรมการสอบสารนิพนธ์
 ชื่อ - สกุล..... อ. สมชาย วิมลศิริ ภาควิชา..... เศรษฐศาสตร์
 คณะ..... สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย..... ศรีนครินทรวิโรฒ
 บ้านพักเลขที่..... 18/229 ตำบล/แขวง..... คลองเตย อำเภอ/เขต..... บางนา
 จังหวัด..... ก.ทม. โทร. 02- 733-7777 # 0

หมายเหตุ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์โปรดมารับคำตอบแทนที่บัณฑิตวิทยาลัยก่อนวันสอบ 1 - 3 วัน
 กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลง วัน เวลา สอบสารนิพนธ์โปรดแจ้งบัณฑิตวิทยาลัย
 เพื่อยืนยันคำร้อง บว. 02

23 ม.ค. 2545

เลขที่.....
วันที่ 14 ม.ค. 2545
เวลา 10.45 น.

111

บว.71

สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาใน
ปีการศึกษา 2542 เป็นต้นไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
แบบขออนุมัติดำเนินการทำสารนิพนธ์

1. ชื่อนิสิต (นาย) นาง, นางสาว, ยศ).....
รหัสประจำตัว 4 2 1 9 9 9 5 9 9
2. ระดับปริญญามหาบัณฑิต หลักสูตร ☐ กศ.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☐ ศศ.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☐ วท.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☐ ศป.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☒ ศ.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☐ บธ.ม. วิชาเอก/สาขา.....
☐ อื่น ๆ

3. ชื่อสารนิพนธ์ (ภาษาไทย).....
.....
.....

ชื่อสารนิพนธ์ (ภาษาอังกฤษ) AN ANALYSIS OF STUDENTS EXPENSES AND FINANCIAL PROBLEMS AT CHANGKONG UNIVERSITY.....
.....
.....

วัตถุประสงค์ของสารนิพนธ์ โดยย่อ 1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และปัญหาทางการเงินของนิสิตที่ศึกษา
จนจบปริญญาโท
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัว ของ นิสิตศึกษา มหาวิทยาลัย ช่างกอง
จากเอกสารของ นิสิต อื่นๆ ซึ่ง ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ มีรายได้น้อย และ มีรายจ่ายมาก
รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหาร ค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้า ค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องใช้ส่วนตัว
รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องใช้ส่วนตัว

4. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ คือ
(ศ., (รศ.), ผศ., อ.).....
(อาจารย์บัณฑิตศึกษา)

5. นิสิตได้เสนอแบบ บว 71 พร้อมโครงการสารนิพนธ์ และใบเสร็จการลงทะเบียนสารนิพนธ์ที่ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
เมื่อวันที่ 6 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2544

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายณัฐนนท์ ลีศัตรูพ่าย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 209/301 หมู่ 6 ถนนพัฒนาการ แขวงประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงาน สถานที่ทำงาน	เจ้าหน้าที่สินเชื่อระดับ 6 บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม 475 อาคารสิริปัญญา โย ชั้น 9 ถนนศรีอยุธยา ราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2538 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพรตพิทยพยัต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2542 เศรษฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พ.ศ. 2545 เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ